

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/1020,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta voidaan varmistaa tuotteiden vapaa liikkuvuus unionissa, on tarpeen varmistaa, että ne ovat unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia ja täyttävät siten vaatimukset, joilla taataan yleisten etujen suojelun korkea taso muun muassa terveyden ja turvallisuuden yleisesti, työterveyden ja -turvallisuuden, kuluttajansuojan, ympäristönsuojelun, yleisen turvallisuuden ja muiden kyseisellä lainsäädännöllä suojeltujen yleisten etujen suojelun osalta. Näiden vaatimusten täytäntöönpanoa on tärkeää valvoa tehokkaasti, jotta voidaan suojella edellä mainittuja etuja asianmukaisesti ja luoda edellytykset terveelle kilpailulle unionin tavaramarkkinoilla. Sen vuoksi tarvitaan sääntöjä, joilla varmistetaan tällainen täytäntöönpanon valvonta, riippumatta siitä, saatetaanko tuotteet markkinoille verkossa vai muualla kuin verkossa, tai siitä, onko ne valmistettu unionissa.
- (2) Unionin yhdenmukaistamislainsäädäntö kattaa suuren osan teollisuustuotteista. Vaatimustenvastaiset ja vaaralliset tuotteet aiheuttavat vaaraa kansalaisille ja voivat vääristää kilpailua vaatimustenmukaisia tuotteita unionissa myyvien talouden toimijoiden kanssa.
- (3) Komission 28 päivänä lokakuuta 2015 julkaisemassa tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” nostettiin ensisijaiseksi toimeksi tavaroiden sisämarkkinoiden vahvistaminen tehostamalla toimia, joilla estetään vaatimustenvastaisten tuotteiden saattaminen unionin markkinoille. Tämä olisi saavutettava vahvistamalla markkinavalvontaa, säätämällä selkeistä, avoimista ja kattavista säännöistä talouden toimijoille, tehostamalla vaatimustenmukaisuuden valvontaa ja edistämällä tiiviimpää rajatylittävää yhteistyötä valvontaviranomaisten kesken, myös yhteistyöllä tulliviranomaisten kanssa.

⁽¹⁾ EUVL C 283, 10.8.2018, s. 19.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. kesäkuuta 2019.

- (4) Tässä asetuksessa vahvistetuilla markkinavalvontapuitteilla olisi täydennettävä ja vahvistettava voimassa olevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön säännöksiä, jotka liittyvät tuotteiden vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen sekä talouden toimijoita tai loppukäyttäjiä edustavien järjestöjen kanssa tehtävän yhteistyön järjestelyihin, tuotteiden markkinavalvontaan ja unionin markkinoille saapuvien tuotteiden tarkastamiseen. Erityissäännösten ensisijaisuutta yleissäännöksiin nähden koskevan *lex specialis* -periaatteen mukaisesti tätä asetusta olisi kuitenkin sovellettava vain, jollei unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä ole erityissäännöksiä, joilla pyritään samaan tavoitteeseen tai jotka ovat samanluonteisia taikka vaikutukseltaan samanlaisia kuin tässä asetuksessa vahvistetut säännökset. Tämän asetuksen tulevia säännöksiä ei sen vuoksi olisi sovellettava aloilla, joihin sovelletaan tällaisia erityissäännöksiä, joita ovat esimerkiksi säännökset, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1223/2009 ⁽³⁾, (EY) 2017/745 ⁽⁴⁾ ja (EU) 2017/746 ⁽⁵⁾, mukaan lukien euroopalaisen lääkinnällisten laitteiden tietokannan (Eudamed) käytön osalta, ja asetuksessa (EU) 2018/858 ⁽⁶⁾.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/95/EY ⁽⁷⁾ vahvistetaan yleiset turvallisuusvaatimukset kaikille kulutustavaroille ja säädetään jäsenvaltioiden erityisistä velvollisuuksista ja toimivallasta siltä osin kuin on kyse vaarallisista tuotteista samoin kuin tätä koskevasta tiedonvaihdesta nopean tietojenvaihtojärjestelmän, jäljempänä 'RAPEX', kautta. Markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus ryhtyä mainitun direktiivin mukaisiin täsmällisempiin toimenpiteisiin. Kulutustavaroiden turvallisuuden tason nostamiseksi olisi tehostettava direktiivissä 2001/95/EY säädettyjä tiedonvaihdoissa ja nopeaa toimintaa edellyttävissä tilanteissa käytettäviä mekanismeja.
- (6) Tämän asetuksen markkinavalvontaa koskevien säännösten olisi katettava tuotteet, joihin sovelletaan liitteessä I lueteltua unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä, joka koskee muita teollisuustuotteita kuin elintarvikkeita, rehuja, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä, eläviä kasveja ja eläimiä, ihmisperäisiä tuotteita sekä kasvi- ja eläinperäisiä tuotteita, jotka liittyvät suoraan niiden tulevaan lisääntymiseen. Näin voidaan varmistaa, että näiden tuotteiden unionin tason markkinavalvonnalle on yhtenäiset puitteet, ja auttaa lisäämään kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien luottamusta unionin markkinoille saatettuihin tuotteisiin. Jos myöhemmin hyväksytään uutta unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä, siinä olisi täsmennettävä, sovelletaanko tätä asetusta myös kyseiseen uuteen lainsäädäntöön.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽⁸⁾ 15–29 artiklat, joissa säädetään markkinavalvontaa koskevista yhteisön puitteista ja yhteisön markkinoille tuleville tuotteille tehtävistä tarkastuksista, olisi kumottava ja korvattava tämän asetuksen vastaavilla säännöksillä. Nämä puitteet sisältävät yhteisön markkinoille tuleville tuotteille tehtäviä tarkastuksia koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008 27, 28 ja 29 artiklan säännökset, joita sovelletaan markkinavalvontaa koskevien puitteiden kattamien tuotteiden lisäksi kaikkiin tuotteisiin siinä määrin kuin muussa unionin oikeudessa ei ole erityissäännöksiä unionin markkinoille saapuvien tuotteiden valvonnan järjestämisestä. Sen vuoksi on tarpeen, että tämän asetuksen säännösten, jotka koskevat unionin markkinoille tulevia tuotteita, soveltamisala ulottuu kaikkiin tuotteisiin.
- (8) Jotta voitaisiin sujuvoittaa ja yksinkertaistaa lainsäädännöllistä kokonaisuudesta ja samalla pyrkiä paremman sääntelyn tavoitteisiin, olisi unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksiin sovellettavia sääntöjä tarkistettava ja ne olisi koottava yhteen lainsäädäntökehykseen, jota sovelletaan tuotteille unionin ulkorajoilla tehtäviin tarkastuksiin.
- (9) Vastuun unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvonnasta olisi oltava jäsenvaltioilla ja niiden markkinavalvontaviranomaisilla olisi vaadittava varmistamaan, että kyseistä lainsäädäntöä noudatetaan täysimääräisesti. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi otettava käyttöön järjestelmälliset toimintamallit, joilla varmistetaan markkinavalvonnan ja muiden täytäntöönpanon valvontaa koskevien toimien tehokkuus. Tätä varten kaikissa jäsenvaltioissa olisi edelleen yhdenmukaistettava riskinarviointimenetelmiä ja -perusteita, jotta taataan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille talouden toimijoille.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/745, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lääkinnällisistä laitteista, direktiivin 2001/83/EY, asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja asetuksen (EY) N:o 1223/2009 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 90/385/ETY ja 93/42/ETY kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, *in vitro*-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta (EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditoitua ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (10) Jotta voidaan auttaa markkinavalvontaviranomaisia yhdenmukaistamaan tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä toimiaan, olisi perustettava tehokas vertaisarviointijärjestelmä niille markkinavalvontaviranomaisille, jotka haluavat osallistua siihen.
- (11) Eräät tällä hetkellä asetuksessa (EY) N:o 765/2008 vahvistetut määritelmät olisi saatettava muissa unionin säädöksissä vahvistettujen määritelmien ja tarvittaessa nykyaikaisten toimitusketjujen rakenteen mukaisiksi. ”Valmistajan” määritelmä tässä asetuksessa ei saisi vapauttaa valmistajia velvoitteista, joita niillä voi olla sellaisen unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisesti, jossa sovelletaan erityisiä valmistajan määritelmiä, joihin voi kuulua luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka muuttaa jo markkinoille saatettua tuotetta tavalla, joka voi vaikuttaa sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten täyttymiseen, ja saattaa sen markkinoille, tai muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka saattaa tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään.
- (12) Kaikkien toimitusketjuun kuuluvien talouden toimijoiden olisi odotettava toimivan vastuullisesti ja kaikilta osin sovellettavien oikeudellisten vaatimusten mukaisesti, kun ne saattavat tuotteita markkinoille tai asettavat niitä saataville markkinoilla, jotta voidaan varmistaa, että tuotteita koskevaa unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä noudatetaan. Tämä asetus ei saisi vaikuttaa niihin velvoitteisiin, jotka unionin yhdenmukaistamislainsäädännön eri säännösten mukaisesti vastaavat kunkin talouden toimijan roolia toimitus- ja jakeluprosessissa, ja vastuun siitä, että tuote on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen, olisi oltava viime kädessä valmistajalla.
- (13) Maailmanlaajuisten markkinoiden haasteet ja toimitusketjujen monimutkaistuminen sekä sellaisten tuotteiden lisääntyminen, joita tarjotaan verkossa myytäväksi loppukäyttäjille unionissa, edellyttävät toimien tehostamista ja täytäntöönpanon valvontaa, jotta varmistetaan kuluttajien turvallisuus. Lisäksi käytännön kokemukset markkinavalvonnasta ovat osoittaneet, että tällaisiin toimitusketjuihin kuuluu joskus talouden toimijoita, joita ei niiden uusien muotojen vuoksi ole helppoa sijoittaa perinteisiin toimitusketjuihin nykyisen oikeuskehyksen mukaisesti. Tällaisia ovat erityisesti huolintapalvelujen tarjoajat, jotka hoitavat monia samoja toimintoja kuin maahantuojat mutta jotka eivät välttämättä aina vastaa perinteistä maahantuojan määritelmää unionin oikeudessa. Jotta varmistetaan, että markkinavalvontaviranomaiset voivat hoitaa velvollisuutensa tehokkaasti ja jotta vältetään puutteita täytäntöönpanon valvonnassa, on aiheellista sisällyttää huolintapalvelujen tarjoajat niiden talouden toimijoiden luetteloon, joihin markkinavalvontaviranomaiset voivat kohdistaa täytäntöönpanon valvontaan liittyviä toimenpiteitä. Kun huolintapalvelujen tarjoajat sisällytetään tämän asetuksen soveltamisalaan, markkinavalvontaviranomaisilla on paremmat mahdollisuudet käsitellä uusia taloudellisen toiminnan muotoja ja varmistaa kuluttajien turvallisuus ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, myös silloin kun talouden toimija sekä toimii tiettyjen tuotteiden maahantuojana että tarjoaa huolintapalveluja toisille tuotteille.
- (14) Nykyaikaisissa toimitusketjuissa toimii paljon erilaisia talouden toimijoita, ja unionin yhdenmukaistamislainsäädännön noudattamista olisi valvottava niiden kaikkien osalta ottaen samalla asianmukaisesti huomioon kunkin toimijan rooli toimitusketjussa ja se, missä määrin ne osallistuvat tuotteiden asettamiseen saataville unionin markkinoilla. Sen vuoksi on aiheellista soveltaa tätä asetusta niihin talouden toimijoihin, joita tämän asetuksen liitteessä I lueteltu unionin yhdenmukaistamislainsäädäntö koskee suoraan, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1907/2006⁽⁹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008⁽¹⁰⁾ määriteltyihin esineen tuottajaan ja jatkokäyttäjään, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/33/EU⁽¹¹⁾ määriteltyyn asentajaan, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1222/2009⁽¹²⁾ määriteltyyn toimittajaan tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/1369⁽¹³⁾ määritettyyn jälleenmyyjään.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/33/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, hissejä ja hissien turvakomponentteja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 251).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1222/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

- (15) Jos tuotetta tarjotaan myytäväksi verkossa tai muun etämyynnin kautta, tuotteen olisi katsottava olevan asetettu saataville markkinoilla, jos myyntitarjous on kohdennettu loppukäyttäjille unionissa. Kansainvälisen yksityis-oikeuden alalla sovellettavan unionin sääntöjen mukaisesti olisi tehtävä tapauskohtainen analyysi sen määrittämiseksi, onko tarjous kohdennettu loppukäyttäjille unionissa. Myyntitarjouksen olisi katsottava olevan kohdennettu loppukäyttäjille unionissa, jos asianomainen talouden toimija suuntaa millä tahansa tavalla toimintansa jäsenvaltioon. Tapauskohtaisissa analyyseissä on tarpeen ottaa huomioon asiaankuuluvat tekijät, kuten maantieteelliset alueet, joille toimitus on mahdollista, saatavilla olevat kielet, joita käytetään tarjouksen tekemiseen tai tilaamiseen, taikka maksuvaihtoehdot. Kun kyseessä on verkkomyynti, pelkästään se, että talouden toimijoiden tai välittäjien verkkosivustot ovat saatavilla jäsenvaltiossa, johon loppukäyttäjä on sijoittautunut tai jossa loppukäyttäjällä on kotipaikka, ei riitä.
- (16) Sähköisen kaupankäynnin kehittymisen taustalla on suuressa määrin myös se, että yhä useammat tahot tarjoavat tietoyhteiskunnan palveluja – tavallisesti alustojen kautta ja korvausta vastaan – välityspalveluina eli varastoivat kolmansien osapuolten sisältöä mutta eivät valvo tätä sisältöä eivätkä näin ollen toimi yksittäisten talouden toimijoiden puolesta. Vaatimustenvastaisia tuotteita koskevan sisällön poistaminen tai, jos se ei ole mahdollista, vaatimustenvastaisten tuotteiden näiden tahojen palvelujen kautta saamisen rajoittaminen, ei saisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY⁽¹⁴⁾ vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen. Etenkään ei saisi asettaa tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajille yleistä velvoitetta valvoa niiden siirtämiä tai tallentamia tietoja eikä yleistä velvoitetta pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita. Verkkosisäntöintiä tarjoavia palveluntarjoajia ei myöskään saisi saattaa vastuuseen, jos heillä ei ole tosiasiallista tietoa laittomasta toiminnasta tai laittomista tiedoista ja jos he eivät ole tietoisia niistä tosiasioista tai olosuhteista, joiden perusteella toiminnan tai tietojen laittomuus on ilmeistä.
- (17) Vaikka tässä asetuksessa ei käsitellä teollis- ja tekijänoikeuksien suoja, olisi kuitenkin pidettävä mielessä, että väärennetyt tuotteet eivät useinkaan ole unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen vaatimusten mukaisia, ne aiheuttavat riskejä loppukäyttäjien terveydelle ja turvallisuudelle, vääristävät kilpailua ja vaarantavat yleisiä etuja ja niillä tuetaan muuta laitonta toimintaa. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi edelleen toteutettava tehokkaita toimenpiteitä ehkäistäkseen tuoteväärennöksiä pääsemästä unionin markkinoille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013⁽¹⁵⁾ mukaisesti.
- (18) Oikeudenmukaisemmilla sisämarkkinoilla olisi varmistettava yhtäläiset kilpailuedellytykset kaikille talouden toimijoille ja suoja vilpilliseltä kilpailulta. Sitä varten on tarpeen vahvistaa unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa. Valmistajien ja markkinavalvontaviranomaisten toimiva yhteistyö on keskeinen tekijä, jonka avulla voidaan välittömästi toteuttaa tuotetta koskevia toimenpiteitä ja korjaavia toimia. On tärkeää, että tiettyjä tuotteita varten on olemassa unioniin sijoittautunut talouden toimija, jolle markkinavalvontaviranomaiset voivat esittää pyyntöjä, jotka koskevat muun muassa tietoa siitä, onko tuote unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukainen, ja joka voi tehdä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että toteutetaan viipymättä korjaavia toimia vaatimustenvastaisuustapausten korjaamiseksi. Talouden toimijan, joka suorittaa näitä tehtäviä, olisi oltava valmistaja, tai maahantuojia, kun valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin, tai valmistajalta tätä tarkoitusta varten toimeksiannon saanut valtuutettu edustaja, tai unioniin sijoittautunut huolintapalvelujen tarjoaja käsittelemiensä tuotteiden osalta, kun mikään muu talouden toimija ei ole sijoittautunut unioniin.
- (19) Sähköisen kaupankäynnin kehittyminen aiheuttaa markkinavalvontaviranomaisille tiettyjä haasteita liittyen verkossa myytäväksi tarjottavien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen ja unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon tehokkaaseen valvontaan. Tuotteitaan suoraan kuluttajille sähköisin keinoin tarjoavien talouden toimijoiden määrä kasvaa. Sen vuoksi talouden toimijat, joilla on tietyn unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia tuotteita koskevia tehtäviä, ovat keskeisessä asemassa toimiessaan unioniin sijoittautuneena markkinavalvontaviranomaisten yhteyshenkilöinä ja suorittaessaan tiettyjä tehtäviä oikea-aikaisesti, sen varmistamiseksi, että tuotteet täyttävät unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimukset, millä palvelullaan unionin kuluttajien, muiden loppukäyttäjien ja yritysten etuja.

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).

- (20) Jos talouden toimijalla on tietyn unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia tuotteita koskevia tehtäviä, sen velvoitteet eivät saisi rajoittaa olemassa olevia velvoitteita ja vastuuta, joita valmistajalla, maahantuojalla ja valtuutetulla edustajalla on asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön nojalla.
- (21) Tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, joiden mukaan talouden toimijan on oltava sijoittautunut unioniin, jotta se voi saattaa tuotteita unionin markkinoille, olisi sovellettava ainoastaan aloilla, joilla on todettu olevan tarpeen, että talouden toimija toimii markkinavalvontaviranomaisten yhteyspisteenä, ottaen huomioon riskiperusteisen lähestymistavan, suhteellisuusperiaatteen ja loppukäyttäjien suojelun korkean tason unionissa.
- (22) Näitä velvoitteita ei saisi myöskään soveltaa, jos samaan vaikutukseen päästään erityisillä vaatimuksilla, joista on säädetty tietyissä tuotteita koskevissa säädöksissä eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 648/2004⁽¹⁶⁾, asetuksessa (EY) N:o 1223/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 167/2013⁽¹⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 168/2013⁽¹⁸⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/28/EU⁽¹⁹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/90/EU⁽²⁰⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1628⁽²¹⁾, asetuksessa (EU) 2017/745, asetuksessa (EU) 2017/746, asetuksessa (EU) 2017/1369 ja asetuksessa (EU) 2018/858.

Olisi myös otettava huomioon tilanteet, joissa mahdolliset riskit vaatimustenvastaisuudesta tai sitä koskevat tapaukset ovat vähäisiä tai joissa tuotteilla käydään kauppaa pääasiassa perinteisten toimitusketjujen kautta, kuten esimerkiksi direktiivin 2014/33/EU, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/424⁽²²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/35/EU⁽²³⁾ tapauksessa.

- (23) Talouden toimijan, jolla on tietyn unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia tuotteita koskevia tehtäviä, yhteystiedot olisi ilmoitettava tuotteen yhteydessä, jotta voidaan helpottaa tarkastuksia kaikkialla toimitusketjussa.
- (24) Talouden toimijoiden olisi tehtävä kaikilta osin yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan varmistaa markkinavalvonnan sujuva toteuttaminen ja jotta viranomaiset voivat hoitaa tehtävänsä. Tähän kuuluu viranomaisten sitä pyytäessä talouden toimijoiden, joilla on tietyn unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia tuotteita koskevia tehtäviä, yhteystietojen toimittaminen, kun nämä tiedot ovat niiden saatavilla.
- (25) Talouden toimijoiden saatavilla olisi oltava helposti korkealaatuista ja kattavaa tietoa. Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1724⁽²⁴⁾ perustettu yhteinen digitaalinen palveluväylä tarjoaa yhteisen verkossa olevan tiedonsaantiväylän, sitä voidaan käyttää unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä koskevien keskeisten tietojen toimittamiseen talouden toimijoille. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin otettava käyttöön menettelyjä, joilla varmistetaan mahdollisuus ottaa yhteyttä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 648/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, pesuaineista (EUVL L 104, 8.4.2004, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 167/2013, annettu 5 päivänä helmikuuta 2013, maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 168/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen ja nelipyöräisten hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/28/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden asettamista saataville markkinoilla ja valvontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 1).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/90/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 146).

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1628, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, liikkuviin työkoneisiin tarkoitettujen polttomootoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen raja-arvoihin ja tyyppihyväksyntään liittyvistä vaatimuksista, asetusten (EU) N:o 1024/2012 ja (EU) N:o 167/2013 muuttamisesta ja direktiivin 97/68/EY muuttamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 252, 16.9.2016, s. 53).

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/424, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, köysiratalaitteistoista ja direktiivin 2000/9/EY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 1).

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/35/EU, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2010, kuljetettavista painelaitteista sekä neuvoston direktiivien 76/767/ETY, 84/525/ETY, 84/526/ETY, 84/527/ETY ja 1999/36/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 30.6.2010, s. 1).

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s.1).

(EU) 2019/515 ⁽²⁵⁾ perustettuihin tuoteyhteyspisteisiin, jotta autetaan talouden toimijoita osoittamaan tietopyyntönsä asianmukaisesti. Tällaista tietoa toimittaessa jäsenvaltioiden velvoitteisiin ei saisi kuulua ohjeiden antaminen teknisistä eritelmistä tai yhdenmukaistetuista standardeista tai tietyn tuotteen suunnittelusta.

- (26) Markkinavalvontaviranomaiset voivat toteuttaa muiden viranomaisten tai talouden toimijoita tai loppukäyttäjää edustavien järjestöjen kanssa yhteisiä toimia, joilla pyritään edistämään vaatimusten noudattamista, havaitsemaan vaatimustenvastaisuudet sekä tiedottamaan ja antamaan ohjeistusta unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä ja jotka koskevat tiettyjä tuoteluokkia, verkossa myytäväksi tarjottavat tuotteet mukaan lukien.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä omat markkinavalvontaviranomaisensa. Tämä asetus ei saisi estää jäsenvaltioita valitsemasta toimivaltaisia viranomaisia, jotka suorittavat markkinavalvontatehtävät. Hallinnollisen avun ja yhteistyön helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä myös yhteyspiste. Yhteyspisteiden olisi ainakin esitettävä markkinavalvontaviranomaisten ja unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnasta vastaavien viranomaisten yhteensovitettu kanta.
- (28) Sähköinen kauppa asettaa markkinavalvontaviranomaisille tiettyjä haasteita, jotka koskevat loppukäyttäjien terveyden ja turvallisuuden suojelemista tuotteilta, jotka eivät ole vaatimustenmukaisia. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että verkossa saataville asetettuja tuotteita koskeva markkinavalvonta järjestetään yhtä tehokkaasti kuin muualla saataville asetettujen tuotteiden osalta.
- (29) Markkinavalvontaviranomaisilla on verkossa myytäväksi tarjottujen tuotteiden markkinoita valvoessaan lukuisia vaikeuksia, kuten verkossa myytäväksi tarjottujen tuotteiden jäljittäminen, vastuussa olevien talouden toimijoiden selvittäminen tai riskinarviointien tai testien suorittaminen, koska tuotteita ei ole fyysisesti saatavilla. Tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten ohella jäsenvaltioita kannustetaan hyödyntämään markkinavalvontaa sekä yrityksille ja kuluttajille suunnattua viestintää koskevia täydentäviä ohjeita ja parhaita käytäntöjä.
- (30) Olisi kiinnitettävä erityistä huomiota uuteen teknologiaan, sillä kuluttajat käyttävät arjessaan entistä enemmän verkkoon liitettyjä laitteita. Unionin sääntelykehyksessä olisi siksi paneuduttava näihin uusiin riskeihin, jotta voidaan varmistaa loppukäyttäjien turvallisuus.
- (31) Digitaaliset teknologiat kehittyvät jatkuvasti, joten olisi selvitettävä mahdollisuuksia hyödyntää uusia ratkaisuja, jotka voisivat osaltaan tehostaa unionin markkinavalvontaa.
- (32) Markkinavalvonnan olisi oltava perusteellista ja vaikuttavaa, jotta voidaan varmistaa, että tuotteita koskevaa unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä sovelletaan oikein. Koska valvonta voi olla rasite talouden toimijoille, markkinavalvontaviranomaisten olisi järjestettävä ja toteutettava tarkastuksia riskiperusteisen lähestymistavan perusteella ja kyseisten talouden toimijoiden edut huomioon ottaen ja rajattava rasite siihen, mikä on tarpeen tehokkaan ja toimivan valvonnan suorittamiseksi. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi toteutettava markkinavalvonta yhtä huolellisesti riippumatta siitä, onko jonkin tuotteen vaatimustenvastaisuudella merkitystä vain kyseisen jäsenvaltion alueella vai voivatko sen vaikutukset ulottua toisen jäsenvaltion markkinoille. On mahdollista, että komissio säätää yhdenmukaisista edellytyksistä tietyille markkinavalvontaviranomaisten tarkastustoimille, jos tuotteet tai tuoteluokat aiheuttavat erityisen riskin tai rikkovat vakavasti sovellettavaa unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä.
- (33) Tehtävään hoitavilla markkinavalvontaviranomaisilla on erilaisia puutteita resurssien, koordinoituneiden mekanismien ja vaatimustenvastaisia tuotteita koskevan toimivallan suhteen. Näiden eroavaisuuksien vuoksi unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpano on hajanaista ja markkinavalvonta joissakin jäsenvaltioissa tiukempaa kuin toisissa, mikä saattaa aiheuttaa sen, että yritysten toimintaedellytykset eivät ole tasapuoliset ja tuoteturvallisuuden taso vaihtelee unionissa.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/515 annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 764/2008 kumoamisesta (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 1).

- (34) Jotta voidaan varmistaa, että tuotteita koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanoa valvotaan oikein, markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava tutkimuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevat yhteiset valtuudet, joiden ansiosta voidaan tehostaa markkinavalvontaviranomaisten yhteistyötä ja saada aikaan tehokkaampi pelotevaikutus talouden toimijoille, jotka tarkoituksella rikkovat unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä. Näiden valtuuksien olisi oltava riittävän vahvat, jotta niiden avulla voidaan ratkaista unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan ja myös sähköiseen kaupankäyntiin ja digitaaliseen toimintaympäristöön liittyvät ongelmat sekä estää talouden toimijoita käyttämästä hyväkseen täytäntöönpanon valvonnan aukkoja siirtymällä sellaisiin jäsenvaltioihin, joiden markkinavalvontaviranomaisilla ei ole valmiuksia puuttua laittomiin käytäntöihin. Näillä valtuuksilla olisi erityisesti pystyttävä varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tietoja ja näyttää, jotta täytäntöönpanon valvonta voidaan toteuttaa samantasoisesti kaikissa jäsenvaltioissa.
- (35) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden vapautteen valita sopivaksi katsomansa järjestelmä täytäntöönpanon valvontaa varten. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää, voivatko niiden markkinavalvontaviranomaiset toteuttaa tutkimuksia ja toimeenpanoa omilla toimivaltuuksillaan, kääntymällä tarvittaessa muiden viranomaisten puoleen tai hakemalla päätöstä toimivaltaisilta tuomioistuimilta.
- (36) Markkinavalvontaviranomaisten olisi voitava käynnistää tutkimuksia omasta aloitteestaan, jos ne saavat tietää markkinoille saatetuista tuotteista, jotka eivät ole vaatimustenmukaisia.
- (37) Markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus saada käyttöönsä kaikki tutkimuksensa aiheeseen liittyvät todisteet ja tiedot, joita tarvitaan sen määrittämiseen, onko sovellettavaa unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä rikottu, ja etenkin vastuussa olevan talouden toimijan selvittämiseen, riippumatta siitä, minkä tahon hallussa kyseiset todisteet ja tiedot ovat ja missä paikassa ja missä muodossa niitä säilytetään. Markkinavalvontaviranomaisten olisi voitava pyytää talouden toimijoita, mukaan lukien digitaalisen arvoketjun toimijat, toimittamaan kaikki tarvittavat todisteet ja tiedot.
- (38) Markkinavalvontaviranomaisten olisi voitava tehdä tarvittavat paikan päällä suoritettavat tarkastukset, ja niillä olisi oltava valtuudet päästä kaikkiin tiloihin, kaikille alueille tai kaikkiin kulkuneuvoihin, joita talouden toimija käyttää elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyvässä tarkoituksessa.
- (39) Markkinavalvontaviranomaisten olisi voitava pyytää asianomaisen talouden toimijan edustajalta tai asiaankuuluvalla henkilöstön jäseneltä paikan päällä tehtävän tarkastuksen kohteeseen liittyviä selvityksiä, tietoja tai asiakirjoja ja kirjata tältä edustajalta tai asiaankuuluvalla henkilöstön jäseneltä saamansa vastaukset.
- (40) Markkinavalvontaviranomaisten olisi voitava tarkastaa, ovatko markkinoilla saataville asetettavat tuotteet unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia, ja hankkia todisteita vaatimustenvastaisuudesta. Niillä olisi sen vuoksi oltava valtuudet ostaa tuotteita ja jos todisteita ei voida hankkia muilla keinoin, ostaa tuotteita valehenkilöllisyyden turvin.
- (41) Erityisesti digitaalisessa ympäristössä markkinavalvontaviranomaisten olisi voitava korjata vaatimustenvastaisuus nopeasti ja tehokkaasti, etenkin silloin, kun tuotetta myyvä talouden toimija salaa henkilöllisyytensä tai siirtyy muualle unionissa tai kolmanteen maahan täytäntöönpanotoimien välttämiseksi. Jos vaatimustenvastaisuus uhkaa aiheuttaa loppukäyttäjille vakavan ja peruuttamattoman vahingon, markkinavalvontaviranomaisten olisi voitava toteuttaa asianmukaisesti perusteltuja ja oikeasuhteisia toimenpiteitä ja jos tällaisen vahingon välttämiseksi ei ole käytettävissä muita keinoja, myös tarvittaessa vaatia sisällön poistamista verkkorajapinnalta tai laittaa esille varoitus. Jos tätä vaatimusta ei noudateta, asiaankuuluvalla viranomaisella olisi oltava valtuudet vaatia tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajia rajoittamaan pääsyä verkkorajapintaan. Nämä toimenpiteet olisi toteutettava direktiivissä 2000/31/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
- (42) Tämän asetuksen täytäntöönpanon ja valtuuksien käytön tämän asetuksen soveltamiseksi olisi oltava myös muun unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden, esimerkiksi direktiivin 2000/31/EY, mukaista, mukaan lukien perusoikeuksia koskevat sovellettavat menettelytakeet ja periaatteet. Täytäntöönpanon ja valtuuksien käytön olisi oltava myös oikeasuhteista ja riittävää vaatimustenvastaisuuden rikkomuksen luonteeseen ja siitä aiheutuvaan todelliseen tai mahdolliseen kokonaisvahinkoon nähden. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki tapauksen tosiasiat ja olosuhteet ja valittava asianmukaisimmat toimenpiteet eli tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomukseen puuttumisen kannalta olennaiset toimenpiteet. Kyseisten toimenpiteiden

olisi oltava oikeasuhteisia, tehokkaita ja varoittavia. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti määrittellä valtuuksien käytön edellytykset ja rajoitukset kansallisen lainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa täyttämiseksi. Jos esimerkiksi luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tiloihin pääsyyn tarvitaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaisen ennakkolupa, näihin tiloihin pääsyä koskevaa valtuutta olisi käytettävä vasta sen jälkeen kun tällainen ennakkolupa on saatu.

- (43) Markkinavalvontaviranomaiset toimivat talouden toimijoiden, loppukäyttäjien ja yleisen edun nimissä varmistaakseen, että tuotteita koskevan asiaankuuluvan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaa kuuluvia yleisiä etuja suojellaan ja ne suojataan johdonmukaisesti asianmukaisilla täytäntöönpanon valvontaan liittyvillä toimenpiteillä ja että tällaisen lainsäädännön noudattaminen varmistetaan asianmukaisilla tarkastuksilla koko toimitusketjussa, ottaen huomioon, että yksinomaan hallinnollisilla tarkastuksilla ei useinkaan voida korvata fyysisiä ja laboratoriotarkastuksia sen todentamiseksi, ovatko tuotteet asiaankuuluvan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia. Markkinavalvontaviranomaisten olisi sen vuoksi varmistettava tehtäviään suorittaessaan korkea avoimuuden taso ja annettava yleisesti saataville kaikki tiedot, joita ne pitävät merkityksellisinä loppukäyttäjien etujen suojelemiseksi unionissa.
- (44) Tämä asetus ei saisi rajoittaa RAPEXin direktiivin 2001/95/EY mukaista toimintaa.
- (45) Tämän asetus ei saisi rajoittaa unionin alakohtaisessa yhdenmukaistamislainsäädännössä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan 10 kohdan nojalla säädetyä suojalausekemenettelyn soveltamista. Jotta voidaan varmistaa samantasoinen suoja koko unionissa, jäsenvaltiot saavat toteuttaa toimenpiteitä sellaisten tuotteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin terveydelle ja turvallisuudelle tai muille yleisten etujen suojeluun liittyville näkökohdille. Niiden myös vaaditaan ilmoittavan näistä toimenpiteistä muille jäsenvaltioille ja komissiolle, jotta komissio voi sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi ottaa kantaa siihen, ovatko tuotteiden vapaata liikkuvuutta rajoittavat kansalliset toimenpiteet oikeutettuja.
- (46) Markkinavalvontaviranomaisten välisessä tiedonvaihdossa sekä todisteiden ja tutkimustulosten käytössä olisi noudatettava luottamuksellisuuden periaatetta. Tietoja olisi käsiteltävä sovellettavan kansallisen oikeuden mukaisesti, jotta varmistetaan, ettei tutkimuksille aiheuteta haittaa eikä talouden toimijan mainetta vahingoiteta.
- (47) Jos tämän asetuksen soveltamiseksi on tarpeen käsitellä henkilötietoja, se olisi tehtävä henkilötietojen suoja koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. Kaikkein tämän asetuksen nojalla tehtävään henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679⁽²⁶⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725⁽²⁷⁾.
- (48) Jotta voidaan varmistaa, että tiettyjä tuotteita tai tiettyä tuoteluokkaa tai -ryhmää taikka tiettyyn tuoteluokkaan tai -ryhmään liittyviä erityisiä riskejä koskevan markkinavalvonnan puitteissa tehtävä testaus on koko unionissa tehokasta ja johdonmukaista, komissio voi nimetä omia testauslaitoksiaan tai jäsenvaltion julkisia testauslaitoksia unionin testauslaitoksiksi. Kaikkien unionin testauslaitosten olisi oltava asetuksen (EY) N:o 765/2008 vaatimusten mukaisesti akkreditoituja. Eturistiriitosten välttämiseksi unionin testauslaitosten olisi tarjottava palveluja ainoastaan markkinavalvontaviranomaisille, komissiolle, tuotteiden vaatimustenmukaisuutta käsittelevälle unionin verkostolle, jäljempänä 'verkosto', ja muille valtiollisille tai valtioiden välisille elimille.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on aina riittävät taloudelliset resurssit, jotta markkinavalvontaviranomaisilla on mahdollisuus palkata soveltuva henkilöstöä ja hankkia asianmukaista välineistöä. Tehokas markkinavalvonta vaatii paljon resursseja. Resurssien olisi oltava vakaat ja vastattava tasoltaan kulloisiakin täytäntöönpanotarpeita. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus täydentää julkista rahoitusta perimällä maksuja asiaankuuluvilta talouden toimijoilta niiden kustannusten kattamiseksi, jotka syntyvät vaatimustenvastaisiksi todettuihin tuotteisiin liittyvän markkinavalvonnan toteuttamisesta.
- (50) Olisi perustettava keskinäisen avunannon mekanismeja, sillä unionin tavaramarkkinoiden kannalta on ehdottoman välttämätöntä, että jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaiset tekevät keskenään toimivaa yhteistyötä. Viranomaisten olisi toimittava vilpittömässä mielessä ja yleisenä periaatteena olisi oltava, että niiden on hyväksyttävä keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt, erityisesti ne, jotka koskevat tutustumista EU-vaatimustenmukaisuusvakuutukseen, suoritusosoitukseen ja teknisiin asiakirjoihin.

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (51) On aiheellista, että jäsenvaltiot nimeävät tullilainsäädännön soveltamisesta vastaavat viranomaiset ja muut mahdolliset viranomaiset, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastuussa unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnasta.
- (52) Tehokas keino sen varmistamiseksi, ettei unionin markkinoille saateta vaarallisia tai vaatimustenvastaisia tuotteita, olisi tällaisten tuotteiden havaitseminen ennen niiden luovuttamista vapaaseen liikkeeseen. Viranomaisilla, jotka vastaavat unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnasta, on kattava käsitys unionin ulkorajojen yli kulkevista kauppavirroista, joten niitä pitäisi vaatia tekemään riskinarviointiin perustuvia asianmukaisia tarkastuksia, mikä auttaisi tekemään markkinoista turvallisemmat, jotta varmistetaan yleisten etujen suojelun korkea taso. On jäsenvaltioiden tehtävä nimetä viranomaiset, joiden on vastattava tuotteiden asianmukaisista asiakirjatarkastuksista ja tarvittaessa fyysisistä ja laboratoriotarkastuksista ennen tuotteiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen. Tuotteita koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön yhtenäinen täytäntöönpano voidaan toteuttaa vain markkinavalvontaviranomaisten ja muiden unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnasta vastaaviksi viranomaisiksi nimettyjen viranomaisten järjestelmällisellä yhteistyöllä ja tiedonvaihdolla. Näiden viranomaisten olisi saatava markkinavalvontaviranomaisilta hyvissä ajoin etukäteen kaikki vaatimustenvastaisia tuotteita koskevat tarvittavat tiedot samoin kuin tiedot talouden toimijoista, joiden osalta vaatimustenvastaisuuden riskin on todettu olevan tavallista suurempi. Unionin tullialueelle saapuvien tuotteiden valvonnasta vastaavien viranomaisten olisi puolestaan ilmoitettava ripeästi markkinavalvontaviranomaisille tuotteiden luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen ja tarkastusten tuloksista, jos tällaiset tiedot ovat tuotteita koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan kannalta merkityksellisiä. Lisäksi silloin, kun komission tietoon tulee tuontituotteeseen liittyvä vakava riski, sen olisi ilmoitettava tästä riskistä jäsenvaltioille, jotta voidaan varmistaa, että vaatimustenmukaisuutta ja lainsäädännön noudattamista valvotaan koordinoitusti ja tehokkaammin paikoissa, joiden kautta tuotteet saapuvat unioniin.
- (53) Maahantuojille olisi muistutettava, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ⁽²⁸⁾ 220, 254 ja 256–258 artiklassa säädetään, että unionin markkinoille tulevat tuotteet, jotka edellyttävät lisäjalostusta, jotta ne olisivat sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia, on asetettava sellaiseen tullimenettelyyn, joka mahdollistaa sen, että maahantuojia suorittaa tämän lisäjalostuksen. Luovuttamista vapaaseen liikkeeseen ei olisi yleensä katsottava osoitukseksi siitä, että tuote on unionin oikeuden mukainen, sillä tällaiseen luovutukseen ei välttämättä sisälly täydellistä vaatimustenmukaisuustarkastusta.
- (54) On tarpeen perustaa automaattisen tiedonsiirron mahdollistavia sähköisiä rajapintoja, jotta voidaan hyödyntää tullia koskevaa unionin yhteistä asiointipistettä ja näin optimoida ja keventää tiedonsiirtoa tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten välillä. Tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten olisi osallistuttava toimitettavien tietojen määrittämiseen. Olisi rajoitettava lisätehtävien antamista tulliviranomaisille, ja rajapintojen olisi oltava pitkälle automatisoituja ja helppokäyttöisiä.
- (55) On tarpeen perustaa verkosto, jonka ylläpidosta huolehtii komissio ja jonka tarkoituksena on jäsenetty koordinointi ja yhteistyö täytäntöönpanoa valvovien jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission välillä sekä markkinavalvontakäytäntöjen selkeyttäminen unionissa, mikä helpottaa jäsenvaltioiden yhteisten täytäntöönpanon valvontaa koskevien toimien, kuten yhteisten tutkimusten, toteuttamista. Tämän hallinnollisen tuen rakenteen avulla olisi pystyttävä yhdistämään resurssit ja ylläpitämään jäsenvaltioiden ja komission välistä viestintä- ja tietojärjestelmää ja siten vahvistamaan tuotteita koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa ja torjumaan rikkomuksia. Hallinnollisen yhteistyön ryhmien osallistuminen verkostoon ei saisi estää muita vastaavia hallinnolliseen yhteistyöhön osallistuvia ryhmiä osallistumasta siihen. Komission olisi annettava verkostolle tarvittava hallinnollinen ja taloudellinen tuki.
- (56) Tiedonvaihdon jäsenvaltioiden ja komission välillä olisi oltava tehokasta, nopeaa ja täsmällistä. Erinäiset olemassa olevat välineet, kuten markkinavalvonnan tieto- ja viestintäjärjestelmä (ICSMS) ja RAPEX, mahdollistavat unionin markkinavalvontaviranomaisten välisen koordinoinnin. Nämä välineet samoin kuin rajapinta, joka mahdollistaa tiedonsiirron ICSMS:stä RAPEXiin, olisi säilytettävä ja niitä olisi kehitettävä edelleen, jotta voidaan hyödyntää täysimääräisesti niiden mahdollisuudet ja auttaa lisäämään jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa.

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (57) Tuotteita koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan liittyvien tietojen keräämiseksi ICSMS:ää olisi ajantasaistettava ja sen käyttöoikeus olisi annettava komissiolle, yhteyspisteille, tulli- ja markkinavalvontaviranomaisille. Lisäksi olisi kehitettävä sähköinen rajapinta, joka mahdollistaa kansallisten tullijärjestelmien ja markkinavalvontaviranomaisten välisen tehokkaan tiedonvaihdon. Keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen tapauksessa yhteyspisteiden olisi annettava tarvittava tuki asianomaisten viranomaisten väliselle yhteistyölle. Niinpä ICSMS:n toimintojen olisi mahdollistettava automaattinen ilmoitus yhteyspisteille, kun määräaikoja ei noudateta. Jos alakohtaisessa lainsäädännössä on jo säädetty sähköisistä yhteistyö- ja tiedonvaihtojärjestelmistä, kuten esimerkiksi Eudamed lääkinällisten laitteiden osalta, nämä järjestelmät olisi pidettävä käytössä, jos se on aiheellista.
- (58) ICSMS:ää olisi yleensä käytettävä tiedonvaihtoon, josta katsotaan olevan hyötyä muille markkinavalvontaviranomaisille. Tähän voisi sisältyä markkinavalvontahankkeiden yhteydessä tehtyjä tarkastuksia niiden tuloksista riippumatta. ICSMS:ään syötettävän tiedon määrässä olisi löydettävä tasapaino liiallisen vaivannäön (kun tiedon syöttämisestä koituu enemmän työtä kuin varsinaisten tarkastusten tekemisestä) ja riittävän kattavuuden välillä, jotta sillä tuetaan viranomaisten toiminnan tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämistä. Tämän vuoksi ICSMS:ään syötettyjen tietojen olisi katettava myös laboratoriotestejä yksinkertaisemmat tarkastukset. Sinne ei kuitenkaan pitäisi olla tarpeen sisällyttää nopeita silmämääräisiä testejä. Yleisenä ohjeena on, että tarkastukset, jotka on dokumentoitu erikseen, olisi sisällytettävä myös ICSMS:ään.
- (59) Jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään ICSMS:ää tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten välisiin toimiin vaihtoehtona kansallisille järjestelmille. Tämä ei saisi korvata tulliviranomaisten käyttämää yhteisön riskinhallinta-järjestelmää (CRMS). Nämä kaksi järjestelmää voisivat toimia rinnakkain, sillä niillä on erilaiset, toisiaan täydentävät tehtävät. ICSMS helpottaa yhteydenpitoa tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten välillä, jotta voidaan sujuvoittaa tulli-ilmoitusten käsittelyä tuoteturvallisuuteen ja vaatimustenmukaisuuteen liittyen, ja CRMS kattaa tullialan yleisen riskinhallinnan ja tarkastukset.
- (60) Vaatimustenvastaisista tuotteista aiheutuneet vahingot ovat tärkeitä tietoja markkinavalvontaviranomaisille. ICSMS:ssä olisi sen vuoksi oltava tätä koskevia tietokenttiä, jotta markkinavalvontaviranomaiset voivat syöttää siihen tutkimustensa yhteydessä saamiaan jo saatavilla olevia raportteja, mikä helpottaa myöhempää tilastollista arviointia.
- (61) Komission olisi voitava vaihtaa markkinavalvontaan liittyviä tietoja kolmansien maiden sääntelyviranomaisten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa unionin ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välillä tehtyjen sopimusten puitteissa sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat vaatimustenmukaisia ennen niiden vientiä unionin markkinoille.
- (62) Komission olisi voitava hyväksyä erityisiä vientiä edeltäviä tarkastusjärjestelmiä tuotteisiin sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön noudattamisen korkean tason saavuttamiseksi ja samalla tehokkaan resurssien kohdentamisen ja unionin markkinoille tulevien tuotteiden kustannustehokkaan valvonnan varmistamiseksi. Tuotteita, joihin sovelletaan tällaisia hyväksytyjä järjestelmiä, voitaisiin unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksista vastaavien viranomaisten suorittamassa riskinarvioinnissa pitää luotettavampina kuin tuotteita, joille ei ole tehty vientiä edeltäviä tarkastuksia.
- (63) Komission olisi arvioitava tätä asetusta sen tavoitteiden perusteella ja ottaen huomioon myös uudet teknologiset, taloudelliset, kaupalliset ja oikeudelliset kehityssuunnat. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁹⁾ 22 kohdan mukaisesti tällaisen tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisuuden, johdonmukaisuuden ja saatavan lisäarvon perusteella tehtävän arvioinnin olisi oltava pohjana jatkotoimia koskevien vaihtoehtojen vaikutusten arvioinnille, erityisesti tämän asetuksen soveltamisalan, tuotteita markkinoille saattavien talouden toimijoiden tehtäviä koskevien säännösten soveltamisen ja täytäntöönpanon valvonnan ja tuotteiden vientiä edeltävien tarkastusten järjestelmän osalta.
- (64) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset.

⁽²⁹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (65) Seuraamukset ovat eri puolilla unionia erilaisia, mikä on yksi tärkeimmistä syistä siihen, että pelotevaikutukset eivät ole riittäviä ja suojelun taso vaihtelee. Seuraamusten, myös rahamääräisten seuraamusten, vahvistamista koskevat säännöt kuuluvat kansallisen lainkäyttövallan piiriin, joten ne olisi määriteltävä kansallisessa oikeudessa.
- (66) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraaviin liittyen: yhdenmukaisten edellytysten määrittelemineen tietyille tarkastuksille; tarkastustiheyden määrittämistä koskevat perusteet ja tarkastettavien otosten määrä tietyjen tuotteiden tai tuoteluokkien osalta, kun on havaittu jatkuvasti erityisiä riskejä tai unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vakavaa rikkomista; unionin testauslaitosten nimeämismenettelyjen täsmentäminen; vertailuarvojen ja tekniikoiden vahvistaminen tarkastuksille unionin tason yhteisen riskianalyysin pohjalta; nimettyjen viranomaisten tekemiä unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tarkastuksia koskevien tilastotietojen yksityiskohtien täsmentäminen; niiden täytäntöönpanojärjestelyjen yksityiskohtien täsmentäminen, joita sovelletaan tuotteen asettamiseen tullimenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen" liittyviin tieto- ja viestintäjärjestelmään ja sitä koskevien tulliviranomaisten toimittamien tietojen määrittäminen; ja tuotteiden vientiä edeltävien erityisten järjestelmien hyväksyntä ja tällaisten hyväksyntien peruuttaminen. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽³⁰⁾ mukaisesti.
- (67) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli parantaa sisämarkkinoiden toimintaa tehostamalla unionin yhdenmukaistamislainsäädännön kattamien tuotteiden markkinavalvontaa, koska se edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden kaikilta toimivaltaisilta viranomaisilta erittäin tiivistä yhteistyötä, vuorovaikutusta ja toimien yhtenäisyyttä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (68) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja ja jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteen mukaisia periaatteita. Asetusta olisi näin ollen tulkitettava ja sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden, myös tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta koskevien oikeuksien ja periaatteiden, mukaisesti. Tällä asetuksella pyritään erityisesti varmistamaan kuluttajansuojan, elinkeinovapauden, sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden, omistusoikeuden ja henkilötietojen suojan täysimääräinen noudattaminen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tämän asetuksen tavoitteena on parantaa sisämarkkinoiden toimintaa tehostamalla 2 artiklassa tarkoitettujen unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkinavalvontaa sen varmistamiseksi, että unionin markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan vaatimustenmukaisia tuotteita, jotka täyttävät ne vaatimukset, joilla taataan sellaisten yleisten etujen suojelun korkea taso, kuten terveys ja turvallisuus yleisesti, työterveys ja -turvallisuus, kuluttajansuoja, ympäristönsuojelu ja yleinen turvallisuus sekä muu kyseisellä lainsäädännöllä suojeltu yleinen etu.
2. Tällä asetuksella vahvistetaan myös talouden toimijoille säännöt ja menettelyt, jotka koskevat tietyn unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, ja vahvistetaan puitteet talouden toimijoiden kanssa tehtävälle yhteistyölle.
3. Tässä asetuksessa vahvistetaan myös puitteet, joita sovelletaan unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksiin.

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan tuotteisiin, joihin sovelletaan liitteessä I lueteltua unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä, jäljempänä 'unionin yhdenmukaistamislainsäädäntö', siltä osin kuin unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä ei ole samaan tavoitteeseen tähtäviä erityissäännöksiä, joilla säännellään tarkemmin joitakin tiettyjä markkinavalvontaan ja täytäntöönpanon valvontaan liittyviä seikkoja.
2. Jäljempänä olevaa 25–28 artiklaa sovelletaan kaikkiin unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin siltä osin kuin unionin oikeudessa ei ole erityissäännöksiä unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastusten järjestämisestä.
3. Tämän asetuksen soveltaminen ei estä markkinavalvontaviranomaisia ryhtymästä direktiivissä 2001/95/EY säädettyihin täsmällisempiin toimenpiteisiin.
4. Tämä asetus ei rajoita direktiivin 2000/31/EY 12–15 artiklan soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'asettamisella saataville markkinoilla' tuotteen toimittamista liiketoiminnan yhteydessä unionin markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;
- 2) 'markkinoille saattamisella' tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- 3) 'markkinavalvonnalla' markkinavalvontaviranomaisten toimintaa ja niiden toteuttamia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä säädettyjen vaatimusten mukaisia, ja kyseisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien yleisten etujen suojelun varmistamiseksi;
- 4) 'markkinavalvontaviranomaisella' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt 10 artiklan mukaisesti vastaamaan markkinavalvonnan toteuttamisesta kyseisen jäsenvaltion alueella;
- 5) 'pyynnön esittäväällä viranomaisella' markkinavalvontaviranomaista, joka esittää pyynnön keskinäisestä avunannosta;
- 6) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' markkinavalvontaviranomaista, joka vastaanottaa pyynnön keskinäisestä avunannosta;
- 7) 'vaatimustenvastaisuudella' jonkin unionin yhdenmukaistamislainsäädännön tai tämän asetuksen mukaisen vaatimuksen noudattamatta jättämistä;
- 8) 'valmistajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotetta ja pitää sitä kaupan omalla nimellään tai tavaramerkillä;
- 9) 'maahantuojalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannelta maasta tuotavan tuotteen unionin markkinoille;
- 10) 'jakelijalla' muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa tuotteen saataville markkinoilla;
- 11) 'huolintapalvelujen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa liiketoiminnan yhteydessä vähintään kahta seuraavista palveluista: varastointi, pakkaaminen, varustaminen osoitteella ja lähettäminen, ilman että omistaa käsiteltävät tuotteet, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 97/67/EY⁽³¹⁾ 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä postipalveluja ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/644⁽³²⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyjä tavaraliikennepalveluja;

⁽³¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä (EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14).

⁽³²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/644, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2018, rajatylittävistä pakettipalveluista (EUVL L 112, 2.5.2018, s. 19).

- 12) 'valtuutetulla edustajalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät valmistajalle asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla tai tämän asetuksen vaatimusten nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta;
- 13) 'talouden toimijalla' valmistajaa, valtuutettua edustajaa, maahantuojaa, jakelijaa, huolintapalvelujen tarjoajaa tai muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on tuotteiden valmistamiseen, markkinoilla saataville asettamiseen tai käyttöön ottamiseen liittyviä asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia velvoitteita;
- 14) 'tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 ⁽³³⁾ 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellyn palvelun tarjoajaa;
- 15) 'verkkorajapinnalla' mitä tahansa talouden toimijan käyttämää tai hänen puolestaan käytettyä ohjelmaa, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osa tai sovellus, jonka avulla talouden toimijan tuotteet ovat loppukäyttäjän saatavilla;
- 16) 'korjaavalla toimella' talouden toimijan markkinavalvontaviranomaisen vaatimuksesta tai omasta aloitteestaan toteuttamaa tointa, jolla vaatimustenvastaisuus korjataan;
- 17) 'vapaaehtoisella toimenpiteellä' korjaavaa tointa, jota markkinavalvontaviranomainen ei ole vaatinut;
- 18) 'riskillä' vahingon aiheuttavan vaaran todennäköisyyden ja vahingon vakavuusasteen yhdistelmää;
- 19) 'riskin aiheuttavalla tuotteella' tuotetta, joka voi vaikuttaa kielteisesti sovellettavalla unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä suojattuun ihmisten yleiseen terveyteen ja turvallisuuteen, työterveyteen ja -turvallisuuteen, kuluttajansuojaan ja ympäristön, yleisen turvallisuuden ja muiden yleisten etujen suojeluun kohtuuden ja hyväksytävyyden ylittävällä tavalla suhteessa sen suunniteltuun käyttötarkoitukseen tai kyseisen tuotteen tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa olevissa käyttöolosuhteissa, mukaan lukien tuotteen käyttöikä ja tapauksen mukaan tuotteen käyttöönotto, asennus ja huoltoon koskevat vaatimukset;
- 20) 'vakavan riskin aiheuttavalla tuotteella' riskin aiheuttavaa tuotetta, jonka osalta riskinarvioinnin pohjalta ja tuotteen tavanomainen ja ennakoitavissa oleva käyttö huomioon ottaen vahingon aiheuttavan vaaran todennäköisyyden ja vahingon vakavuusasteen yhdistelmän katsotaan edellyttävän markkinavalvontaviranomaisten nopeita toimia, myös tapauksissa, joissa riskin vaikutukset eivät ole välittömiä,
- 21) 'loppukäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asuu unionissa tai on sijoittautunut unioniin ja jonka saataville tuote on asetettu kuluttajana elinkeino- tai ammattitoiminnan ulkopuolella taikka ammattimaisena loppukäyttäjänä teollisessa tai ammattitoiminnassa;
- 22) 'palautusmenettelyllä' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada loppukäyttäjien saataville jo asetetut tuotteet takaisin;
- 23) 'markkinoilta poistamisella' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevan tuotteen asettaminen saataville markkinoilla;
- 24) 'tulliviranomaisilla' tulliviranomaisia sellaisena kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 952/2013 1 artiklan 5 kohdassa;
- 25) 'luovutuksella vapaaseen liikkeeseen' asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklassa vahvistettua menettelyä;
- 26) 'unionin markkinoille tulevilla tuotteilla' kolmansista maista peräisin olevia tuotteita, jotka on tarkoitus saattaa unionin markkinoille tai jotka on tarkoitettu yksityiseen käyttöön tai kulutukseen unionin tullialueella ja jotka asetetaan tullimenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen".

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

II LUKU

TALOUDEN TOIMIJOIDEN TEHTÄVÄT

4 artikla

Tietyn unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia tuotteita koskevat talouden toimijoiden tehtävät

1. Sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä säädettyjen velvoitteiden estämättä tuote, johon sovelletaan 5 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä, voidaan saattaa markkinoille vain, jos unioniin sijoittautunut talouden toimija vastaa tätä tuotetta koskevista 3 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä.
2. Tätä artiklaa sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettulla talouden toimijalla tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista:
 - a) unioniin sijoittautunut valmistaja;
 - b) maahantuojaa, kun valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin;
 - c) valtuutettu edustaja, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto, jossa hänet nimetään hoitamaan 3 kohdassa säädetty tehtävät valmistajan puolesta;
 - d) unioniin sijoittautunut huolintapalvelujen tarjoaja käsittelemiensä tuotteiden osalta, kun mikään muu a, b ja c alakohdassa mainituista talouden toimijoista ei ole sijoittautunut unioniin.
3. Rajoittamatta talouden toimijoiden velvoitteita, joista säädetään sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä, 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijain on suoritettava seuraavat tehtävät:
 - a) jos tuotteeseen sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä säädetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta tai suoritustasoilmoituksesta ja teknisistä asiakirjoista, varmentaa, että EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus tai suoritustasoilmoitus ja tekniset asiakirjat on laadittu, pitää vaatimustenmukaisuusvakuutus tai suoritustasoilmoitus ja tekniset asiakirjat markkinavalvontaviranomaisten saatavilla kyseisessä lainsäädännössä vaaditun ajan ja varmistaa, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville;
 - b) toimittaa markkinavalvontaviranomaisen perustellusta pyynnöstä tälle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kielellä, jota kyseinen viranomainen voi helposti ymmärtää;
 - c) jos on syytä uskoa, että kyseinen tuote aiheuttaa riskin, ilmoittaa siitä markkinavalvontaviranomaisille;
 - d) tehdä markkinavalvontaviranomaisten kanssa yhteistyötä, mukaan lukien perustellun pyynnön seurauksena tehtävä yhteistyö, ja varmistaa, että ryhdytään viipymättä tarvittaviin korjaaviin toimiin, jos kyseinen tuote ei vastaa siihen sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia, tai jos tämä ei ole mahdollista, vähentää kyseisestä tuotteesta aiheutuvia riskejä, kun markkinavalvontaviranomaiset niin pyytävät tai omasta aloitteestaan, kun 1 kohdassa tarkoitettu talouden toimija katsoo tai tällä on syy uskoa, että kyseinen tuote aiheuttaa riskin.
4. Rajoittamatta sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisten talouden toimijoiden velvoitteiden soveltamista 1 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijain nimi, rekisteröity tuotenimi tai rekisteröity tavaramerkki ja yhteystiedot, mukaan lukien postiosoite, on ilmoitettava tuotteessa tai sen pakkauksessa, paketissa taikka mukana olevassa asiakirjassa.

5. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 305/2011⁽³⁴⁾, (EU) 2016/425⁽³⁵⁾ ja (EU) 2016/426⁽³⁶⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/14/EY⁽³⁷⁾, 2006/42/EY⁽³⁸⁾, 2009/48/EY⁽³⁹⁾, 2009/125/EY⁽⁴⁰⁾, 2011/65/EU⁽⁴¹⁾, 2013/29/EU⁽⁴²⁾, 2013/53/EU⁽⁴³⁾, 2014/29/EU⁽⁴⁴⁾, 2014/30/EU⁽⁴⁵⁾, 2014/31/EU⁽⁴⁶⁾, 2014/32/EU⁽⁴⁷⁾, 2014/34/EU⁽⁴⁸⁾, 2014/35/EU⁽⁴⁹⁾, 2014/53/EU⁽⁵⁰⁾ ja 2014/68/EU⁽⁵¹⁾ soveltamisalaan.

5 artikla

Valtuutettu edustaja

1. Sovellettaessa 4 artiklan 2 kohdan c alakohtaa valmistaja antaa valtuutetulle edustajalle toimeksiannon 4 artiklan 3 kohdassa lueteltujen tehtävien suorittamisesta, tämän estämättä asiaankuuluvan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön nojalla toimeksiannettujen muiden tehtävien suorittamista.
2. Valtuutetun edustajan on suoritettava toimeksiannossa eritellyt tehtävät. Valtuutetun edustajan on toimitettava markkinavalvontaviranomaisille pyynnöstä jäljennös toimeksiannosta markkinavalvontaviranomaisen määrittämällä unionin kielellä.
3. Valtuutetulla edustajalla on oltava käytettävissään asianmukaiset keinot tehtäviensä suorittamiseksi.

6 artikla

Etämyynti

Verkossa tai muun etämyynnin kautta myytäväksi tarjottavien tuotteiden katsotaan olevan asetettu saataville markkinoilla, jos tarjous on kohdennettu loppukäyttäjille unionissa. Myyntitarjouksen katsotaan olevan kohdennettu loppukäyttäjille unionissa, jos asiaankuuluva talouden toimija suuntaa millä tahansa tavalla toimintansa jäsenvaltioon.

⁽³⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5).

⁽³⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/425, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilönsuojaimista ja neuvoston direktiivin 89/686/ETY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 51).

⁽³⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/426, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, kaasumaisia polttoaineita polttavista laitteista ja direktiivin 2009/142/EY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 99).

⁽³⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/14/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 162, 3.7.2000, s. 1).

⁽³⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/42/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 24).

⁽³⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/48/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, lelujen turvallisuudesta (EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽⁴¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/65/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88).

⁽⁴²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/29/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 178, 28.6.2013, s. 27).

⁽⁴³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/53/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, huviveneistä ja vesiskoottereista sekä direktiivin 94/25/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 90).

⁽⁴⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/29/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, yksinkertaisten painesäiliöiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 45).

⁽⁴⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/30/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 79).

⁽⁴⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/31/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, muiden kuin automaattisten vaakojen asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 107).

⁽⁴⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/32/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, mittauslaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 149).

⁽⁴⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/34/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, räjähdysvaarallisissa tiloissa käytettäväksi tarkoitettuja laitteita ja suojajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 309).

⁽⁴⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/35/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tietyllä jännitealueella toimivien sähkölaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁽⁵⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/53/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta (EUVL L 153, 22.5.2014, s. 62).

⁽⁵¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/68/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, painelaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 164).

*7 artikla***Yhteistyövelvoite**

1. Talouden toimijoiden on toteutettava yhteistyössä markkinavalvontaviranomaisten kanssa toimia, joilla mahdollisesti poistetaan tai vähennetään kyseisten toimijoiden markkinoilla saataville asettamista tuotteista aiheutuvia riskejä.
2. Tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien on markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä ja tietyissä tapauksissa tehtävä näiden kanssa yhteistyötä sellaisten toimien helpottamiseksi, joilla pyritään poistamaan niiden palvelujen kautta verkossa myytäväksi tarjotun tai myytäväksi tarjottavan tuotteen aiheuttamat riskit tai, jos tämä ei ole mahdollista, vähentämään niitä.

III LUKU

TALOUDEN TOIMIJOILLE ANNETTAVA APU JA YHTEISTYÖ HEIDÄN KANSSAAN*8 artikla***Talouden toimijoille annettavat tiedot**

1. Komissio varmistaa asetuksen (EU) 2018/1724 mukaisesti, että käyttäjät saavat helposti sähköisesti käyttöönsä Sinun Eurooppasi -portaalista tietoa tuotevaatimuksista ja oikeuksista, velvollisuuksista ja säännöistä, jotka johtuvat unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä.
2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joilla annetaan talouden toimijoille näiden pyynnöstä ja maksutta tiedot tuotteisiin sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanosta. Tällöin sovelletaan asetuksen (EY) 2019/515 9 artiklan 1, 4 ja 5 kohtaa.

*9 artikla***Yhteiset toimet vaatimusten noudattamisen edistämiseksi**

1. Markkinavalvontaviranomaiset voivat sopia muiden asiaankuuluvien viranomaisten taikka talouden toimijoita tai loppukäyttäjiä edustavien järjestöjen kanssa sellaisen yhteisten toimien toteuttamisesta, joilla pyritään edistämään vaatimusten noudattamista, havaitsemaan vaatimustenvastaisuudet sekä tiedottamaan ja antamaan ohjeistusta unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä ja jotka koskevat tiettyjä tuoteluokkia, erityisesti tuoteluokkia, joiden on usein todettu aiheuttavan vakavan riskin, verkossa myytäväksi tarjottavat tuotteet mukaan lukien.
2. Kyseisen markkinavalvontaviranomaisen ja 1 kohdassa tarkoitettujen osapuolten on varmistettava, että sopimus yhteisistä toimista ei johda vilpilliseen kilpailuun talouden toimijoiden välillä ja että se ei vaikuta osapuolten objektiivisuuteen, riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen.
3. Markkinavalvontaviranomainen voi käyttää yhteisten toimien tuloksena saatuja tietoja osana vaatimustenvastaisuutta koskevaa tutkimustaan.
4. Kyseisen markkinavalvontaviranomaisen on asetettava sopimus yhteisistä toimista, osapuolten nimet mukaan lukien, julkisesti saataville ja syötettävä tämä sopimus 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään. Jäsenvaltion pyynnöstä tämän asetuksen 29 artiklan mukaisesti perustetun verkoston on avustettava yhteisiä toimia koskevan sopimuksen laatimisessa.

IV LUKU

MARKKINAVALVONTAVIRANOMAISTEN JA YHTEYSVIRASTON ORGANISAATIO, TOIMET JA VELVOITTEET*10 artikla***Markkinavalvontaviranomaisten ja yhteispisteen nimeäminen**

1. Jäsenvaltioiden on järjestettävä ja toteutettava markkinavalvontaa tämän asetuksen mukaisesti.
2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi jokaisen jäsenvaltion on nimettävä alueelleen yksi tai useampi markkinavalvontaviranomainen. Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava markkinavalvontaviranomaisensa ja niiden toimivaltaan kuuluvat alat komissiolle ja muille jäsenvaltioille 34 artiklassa tarkoitettulla tieto- ja viestintäjärjestelmällä.
3. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä yhteispiste.

4. Yhteyspiste vastaa ainakin markkinavalvontaviranomaisten ja 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen viranomaisten yhteensovitetun kannan esittämisestä ja 13 artiklassa säädettyistä kansallisista strategioista ilmoittamisesta. Yhteyspiste avustaa myös VI luvussa säädettyssä eri jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten yhteistyössä.

5. Jotta sekä verkossa että muualla kuin verkossa saataville asetettujen tuotteiden markkinavalvontaa voidaan harjoittaa yhtä tehokkaasti kaikissa jakelukanavissa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden markkinavalvontaviranomaisilla ja yhteyspisteellä on tehtäviensä asianmukaista suorittamista varten riittävät talousarvio- ja muut resurssit, kuten riittävästi pätevää henkilöstöä, riittävä asiantuntemus, menettelyt ja muut järjestelyt.

6. Jos jäsenvaltion alueella on useita markkinavalvontaviranomaisia, jäsenvaltion on varmistettava, että näiden viranomaisten tehtävät on määritelty selkeästi ja että on otettu käyttöön asianmukaiset viestintä- ja koordinoitimenkanimit, joiden avulla ne voivat tehdä läheistä yhteistyötä ja suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

11 artikla

Markkinavalvontaviranomaisten toimet

1. Markkinavalvontaviranomaisten on toimillaan varmistettava, että
 - a) sekä verkossa että muualla kuin verkossa saataville asetettujen sellaisten tuotteiden, joihin sovelletaan unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä, markkinavalvonta toteutetaan tehokkaasti niiden alueella;
 - b) talouden toimijat toteuttavat asianmukaisia ja oikeasuhteisia korjaavia toimia, jotka liittyvät kyseisen lainsäädännön ja tämän asetuksen noudattamiseen;
 - c) toteutetaan asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jos talouden toimijat eivät ryhdy korjaaviin toimiin.
2. Markkinavalvontaviranomaisten on käytettävä toimivaltaansa ja hoidettava tehtävänsä riippumattomasti, puolueettomasti ja ilman ennakoasenteita.
3. Markkinavalvontaviranomaisten on osana tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimiaan suoritettava tuotteen ominaisuuksia koskevia asianmukaisia tarkastuksia riittävässä laajuudessa tekemällä asiakirjatarkastuksia sekä tarvittaessa fyysisiä ja laboratoriotarkastuksia riittävän otoksen perusteella ja priorisoitava resurssinsa ja toimensa tehokkaan markkinavalvonnan varmistamiseksi ja 13 artiklassa tarkoitetun kansallisen markkinavalvontastrategian huomioon ottamiseksi.

Päättyessään suoritettavista tarkastuksista, tarkastettavien tuotteiden tyypeistä ja tarkastusten laajuudesta markkinavalvontaviranomaisten on noudatettava riskiperusteista lähestymistapaa ja otettava huomioon seuraavat tekijät:

- a) tuotteisiin liittyvät mahdolliset vaaratekijät ja vaatimustenvastaisuudet ja jos kyseinen tieto on saatavilla, niiden esiintyminen markkinoilla;
- b) talouden toimijan määräysvallassa toteutettava toimet ja toiminnot;
- c) talouden toimijan aiemmat vaatimustenvastaisuudet;
- d) tarvittaessa 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen viranomaisten suorittama riskiprofilointi;
- e) kuluttajavalitukset ja muilta viranomaisilta, talouden toimijoilta, tiedotusvälineiltä ja muista lähteistä saadut muut tiedot, jotka saattavat viitata vaatimustenvastaisuuteen.

4. Jotta voidaan varmistaa terveyden ja turvallisuuden tai muiden kyseisellä lainsäädännöllä suojattujen yleisten etujen suojelun korkea taso, komissio voi verkostoa kuultuaan hyväksyä sellaisten tuotteiden tai tuoteluokkien osalta, joiden kohdalla on havaittu jatkuvasti erityisiä riskejä tai sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vakavaa rikkomista, täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään yhdenmukaiset edellytykset tarkastuksille, tarkastustiheyden määrittämistä koskevat perusteet ja tarkastettavien otosten määrä kyseisten tuotteiden tai tuoteluokkien osalta unionin tasolla. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Jos talouden toimijat esittävät testiraportteja tai todistuksia, jotka osoittavat niiden tuotteiden olevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia ja jotka on myöntänyt asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti akkreditoitu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, markkinavalvontaviranomaisten on otettava kyseiset testiraportit ja todistukset asianmukaisesti huomioon.

6. Näyttöä, jota yhden jäsenvaltion markkinavalvontaviranomainen käyttää, voidaan käyttää osana toisen jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisen tuotteen vaatimustenmukaisuuden todentamiseksi tekemiä tutkimuksia ilman muita muotovaatimuksia.
7. Markkinavalvontaviranomaisten on perustettava seuraavat menettelyt unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta:
 - a) menettelyt riskeihin tai vaatimustenvastaisuuteen liittyvien valitusten tai raporttien jatkotoimia varten;
 - b) menettelyt, joilla varmennetaan, että talouden toimijat ovat toteuttaneet korjaavia toimia.
8. Markkinavalvontaviranomaisten on osallistuttava aktiivisesti 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisen yhteistyön ryhmiin, jotta varmistetaan viestintä ja koordinointi niiden vastapuolten kanssa muissa jäsenvaltioissa.
9. Jos tuote on yhden jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisen päätöksen perusteella todettu vaatimustenvastaiseksi, toisen jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisen on pidettävä sitä vaatimustenvastaisena, ellei asiasta vastaava markkinavalvontaviranomainen toisessa jäsenvaltiossa ole tullut päinvastaiseen tulokseen omien tutkimustensa pohjalta ja ottaen huomioon talouden toimijalta mahdollisesti saadut tiedot, sanotun kuitenkin rajoittamatta sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia unionin suojamenettelyjä.

12 artikla

Vertaisarviointit

1. Vertaisarviointeja on järjestettävä niille markkinavalvontaviranomaisille, jotka haluavat osallistua niihin, jotta voidaan lisätä tämän asetuksen soveltamiseen liittyvien markkinavalvontatoimien johdonmukaisuutta.
2. Verkoston on laadittava menetelmät ja suunnitelma, jota voidaan päivittää, osallistuvien markkinavalvontaviranomaisten kesken tehtäviä vertaisarviointeja varten. Laatiessaan menetelmiä ja päivitettävää suunnitelmaa verkoston on otettava huomioon ainakin jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten lukumäärä ja koko, käytettävissä olevan henkilöstön määrä ja muut vertaisarvioinnin suorittamiseen tarvittavat resurssit sekä muut asiaankuuluvat perusteet.
3. Vertaisarviointien on katettava joidenkin markkinavalvontaviranomaisten kehittämät parhaat käytännöt, joista voi olla hyötyä muille markkinavalvontaviranomaisille, ja muut markkinavalvontatoimien tehokkuuteen liittyvät merkitykselliset seikat.
4. Vertaisarviointien tuloksista raportoidaan verkostolle.

13 artikla

Kansalliset markkinavalvontastrategiat

1. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava kattava kansallinen markkinavalvontastrategia vähintään neljän vuoden välein. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ensimmäinen tällainen strategia viimeistään 16 päivänä heinäkuuta 2022. Kansallisella strategialla on edistettävä johdonmukaista, kokonaisvaltaista ja yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa jäsenvaltion alueella. Kansallista markkinavalvontastrategiaa laadittaessa on otettava huomioon kaikki unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvat sektorit ja tuotteen toimitusketjun kaikki vaiheet, mukaan lukien tuonti ja digitaaliset toimitusketjut. Verkoston työohjelmassa vahvistetut painopisteet voidaan myös ottaa huomioon.
2. Kansallisessa markkinavalvontastrategiassa on oltava vähintään seuraavat osatekijät, jos tämä ei vaaranna markkinavalvontatoimia:
 - a) vaatimustenvastaisten tuotteiden esiintymisestä saatavilla olevat tiedot, joissa otetaan erityisesti huomioon 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tarkastukset ja 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valvonta ja tapauksen mukaan markkinasuuntauksat, jotka voivat vaikuttaa vaatimustenvastaisuusasteeseen tuoteluokissa, sekä uusiin teknologioihin mahdollisesti liittyvät uhkat ja riskit;
 - b) jäsenvaltioiden unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa varten ensisijaisiksi määrittelemät alat;

- c) suunnitellut täytäntöönpanon valvontatoimet, joilla pyritään vähentämään vaatimustenvastaisuutta kyseisillä ensisijaisiksi määritellyillä aloilla, mukaan lukien aiheellisissa tapauksissa tarkastusten suunnitellut vähimmäistasot sellaisten tuoteluokkien osalta, joissa vaatimustenvastaisuudet ovat merkittävän yleisiä;
- d) 11 artiklan 8 kohdassa ja VI luvussa tarkoitettujen muiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön arvioiminen.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansallisesta markkinavalvontastrategiastaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille 34 artiklassa tarkoitettua tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava yhteenveto strategiastaan.

V LUKU

MARKKINAVALVONTAVALTUUDET JA -TOIMENPITEET

14 artikla

Markkinavalvontaviranomaisten toimivalta

1. Jäsenvaltioiden on siirrettävä markkinavalvontaviranomaisilleen toimivalta suorittaa markkinavalvonta-, tutkinta- ja täytäntöönpanotoimenpiteet, joita tarvitaan tämän asetuksen ja unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamiseksi.
2. Markkinavalvontaviranomaisten on käytettävä tässä artiklassa säädettyä toimivaltaansa tehokkaasti ja vaikuttavasti ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen siltä osin kuin tällainen toimivallan käyttö liittyy toimenpiteiden kohteeseen ja tarkoitukseen ja vaatimustenvastaisuustapauksen luonteeseen sekä siitä aiheutuvaan todelliseen tai mahdolliseen vahinkoon. Toimivaltaa on siirrettävä ja käytettävä noudattaen unionin oikeutta ja kansallista oikeutta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteet sekä kansallisen oikeuden sananvapautta ja tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta koskevat periaatteet mukaan lukien, sovellettavia menettelytapoja ja unionin tietosuojasääntöjä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679.
3. Kun jäsenvaltiot toteuttavat 1 kohdassa tarkoitettua toimivallan siirtoa, ne voivat säätää, että toimivaltaa voidaan käyttää jollakin seuraavista tavoista sen mukaan, mikä katsotaan aiheelliseksi:
- a) markkinavalvontaviranomaiset käyttävät toimivaltaa suoraan oman toimivaltansa nojalla;
- b) toimivaltaa käytetään muiden viranomaisten kautta kyseisen jäsenvaltion toimivallan jaon sekä institutionaalisen ja hallinnollisen organisaation mukaisesti;
- c) hakemalla tarvittavan päätöksen antamista tuomioistuimilta, joilla on valta antaa päätös, jolla toimivallan käyttäminen hyväksytään, myös hakemalla tarvittaessa muutosta, jos tarvittavaa päätöstä koskevaa hakemusta ei ole hyväksytty.
4. Markkinavalvontaviranomaisille 1 kohdan nojalla siirrettyä toimivallan on sisällettävä vähintään seuraavat:
- a) valtuudet vaatia talouden toimijoita toimittamaan asiaankuuluvat asiakirjat, tekniset eritelmät ja tiedot tuotteen vaatimustenmukaisuudesta ja teknisistä näkökohdista, mukaan lukien pääsy tuotteen sisältämiin ohjelmistoihin, jos tällainen pääsy on tarpeen sen arvioimiseksi, vastaako tuote sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistettuja vaatimuksia, missä tahansa muodossa ja riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan tällaiset asiakirjat, tekniset eritelmät ja tiedot on tallennettu, sekä valtuudet ottaa tai saada jäljennökset näistä tiedoista;
- b) valtuudet vaatia talouden toimijoita toimittamaan asiaankuuluvat tiedot toimitusketjusta, jakeluverkon yksityiskohdista, markkinoilla olevien tuotteiden määristä ja muista tuotemalleista, joilla on samat tekniset ominaisuudet kuin kyseessä olevalla tuotteella, jos ne ovat merkityksellisiä unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisesti sovellettavien vaatimusten noudattamisen kannalta;
- c) valtuudet vaatia talouden toimijoita toimittamaan asiaankuuluvat tiedot, joita tarvitaan verkkosivustojen omistajien varmentamiseen, kun kyseinen tieto liittyy tutkimuksen kohteeseen;
- d) valtuudet tehdä paikan päällä tehtäviä ja tuotteiden fyysisiä tarkastuksia ilman ennakoilmoitusta;
- e) valtuudet päästä kaikkiin tiloihin, kaikille alueille tai kaikkiin kulkuneuvoihin, joita talouden toimija käyttää tarkoituksessa, joka liittyy talouden toimijan elinkeino- tai ammattitoimintaan, vaatimustenvastaisuuden havaitsemiseksi ja näytön hankkimiseksi;
- f) valtuudet käynnistää markkinavalvontaviranomaisten omasta aloitteesta tutkimuksia, joilla pyritään havaitsemaan vaatimustenvastaisuudet ja korjaamaan ne;

- g) valtuudet vaatia talouden toimijoita ryhtymään asianmukaisiin toimiin vaatimustenvastaisuustapauksen korjaamiseksi tai riskin poistamiseksi;
- h) valtuudet toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien valtuudet kieltää tuotteen asettaminen saataville markkinoilla tai rajoittaa sitä taikka antaa määräys tuotteen poistamisesta markkinoilta tai sitä koskevasta palautusmenettelystä, jos talouden toimija ei ryhdy asianmukaisiin korjaaviin toimiin tai jos vaatimustenvastaisuus tai riski on edelleen olemassa;
- i) valtuudet määrätä seuraamuksia 41 artiklan mukaisesti;
- j) valtuudet ostaa tuotenäytteitä, myös valehenkilöllisyyden turvin, ja tutkia ja käänteismallintaa niitä vaatimustenvastaisuuden havaitsemiseksi ja näytön hankkimiseksi;
- k) jos ei ole muita tehokkaita keinoja vakavan riskin poistamiseksi, valtuudet
- i) vaatia sellaisen sisällön poistamista verkkorajapinnalta, jossa viitataan kyseisiin tuotteisiin, tai vaatia selkeän loppukäyttäjille suunnatun varoituksen laittamista esille, kun nämä käyttävät verkkorajapintaa; tai
- ii) jos i alakohdan mukaista vaatimusta ei ole noudatettu, vaatia tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajia rajoittamaan pääsyä verkkorajapintaan, myös pyytämällä asiaankuuluvaa kolmatta osapuolta toteuttamaan tällaisia toimenpiteitä.
5. Markkinavalvontaviranomaiset voivat käyttää kaikkia tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja tai muuta tietoa näyttönä tutkimuksissaan riippumatta siitä, missä muodossa tai mille välineelle ne on tallennettu.

15 artikla

Markkinavalvontaviranomaisten kustannusten kattaminen

1. Jäsenvaltiot voivat antaa markkinavalvontaviranomaisilleen luvan periä asiaankuuluvilta talouden toimijoilta kokonaisuudessaan kustannukset, jotka liittyvät vaatimustenvastaisuustapauksia koskeviin markkinavalvontaviranomaisten toimiin.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin voivat sisältyä testauksen kustannukset, 28 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden kustannukset sekä varastointikustannukset ja sellaisista toimista aiheutuvat kustannukset, jotka liittyvät vaatimustenvastaisiksi havaittuihin tuotteisiin, joiden osalta on toteutettava korjaavia toimia ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen tai saattamista markkinoille.

16 artikla

Markkinavalvontatoimenpiteet

1. Markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jos tuote, johon sovelletaan unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä ja jota käytetään sen käyttötarkoituksen mukaisesti tai kohtuudella ennakoitavissa olosuhteissa ja oikein asennettuna ja huollettuna,
- a) on omiaan vaarantamaan käyttäjien terveyden tai turvallisuuden; tai
- b) ei ole sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukainen.
2. Jos markkinavalvontaviranomaiset tekevät 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja havaintoja, niiden on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa ryhtymään asianmukaisiin ja oikeasuhteisiin korjaaviin toimiin vaatimustenvastaisuuden korjaamiseksi tai riskin poistamiseksi niiden asettamassa määräajassa.
3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi talouden toimijoilta vaadittaviin korjaaviin toimiin voivat kuulua muun muassa seuraavat:
- a) saatetaan tuote vaatimustenmukaiseksi, mukaan lukien sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä määritellyn muodollisen vaatimustenvastaisuuden korjaaminen, tai varmistetaan, että tuote ei enää aiheuta riskiä;
- b) estetään tuotteen asettaminen saataville markkinoilla;
- c) poistetaan tuote markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely välittömästi ja varoitetaan julkisesti tuotteen aiheuttamasta riskistä;
- d) hävitetään tuote tai tehdään se muulla tavalla käyttökeltomaksi;

- e) liitetään tuotteeseen asianmukaisia, selkeästi ja helposti ymmärrettävällä tavalla laadittuja varoituksia tuotteen mahdollisesti aiheuttamista riskeistä sen jäsenvaltion määrittämällä yhdellä tai useammalla kielellä, jossa tuote asetetaan saataville markkinoilla;
- f) asetetaan ennakoehdot kyseisen tuotteen asettamiselle saataville markkinoilla;
- g) tiedotetaan riskille alttiina oleville loppukäyttäjille riskistä välittömästi ja asianmukaisella tavalla muun muassa julkaisemalla erityisiä varoituksia sen jäsenvaltion määrittämällä yhdellä tai useammalla kielellä, jossa tuote asetetaan saataville markkinoilla.
4. Edellä 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuja korjaavia toimia voidaan vaatia vain, jos tuotteen katsotaan aiheuttavan riskin ainoastaan tietyissä olosuhteissa tai ainoastaan tietyille loppukäyttäjille.
5. Jos talouden toimija ei toteuta 3 kohdassa tarkoitettuja korjaavia toimia tai jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimusten vastaisuus tai riski on edelleen olemassa, markkinavalvontaviranomaisten on varmistettava, että tuote poistetaan markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely tai sen asettaminen saataville markkinoilla kielletään tai sitä rajoitetaan ja että kansalaisille, komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedotetaan asiasta.
6. Komissiolle ja muille jäsenvaltioille tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti annettavat tiedot on toimitettava 34 artiklassa tarkoitettulla tieto- ja viestintäjärjestelmällä. Tämän tietojen toimittamisen katsotaan täyttävän myös unionin yhdenmukaistamislainsäädännön sovellettavien suojamenettelyjen ilmoitusvaatimukset.
7. Jos kansallinen toimenpide katsotaan sovellettavan suojamenettelyn mukaisesti oikeutetuksi tai minkään toisen jäsenvaltion markkinavalvontaviranomainen ei ole tullut päinvastaiseen tulokseen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettulla tavalla, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin vaatimustenvastaisen tuotteen suhteen ja syötettävä asiaa koskevat tiedot 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään.

17 artikla

Tietojen käyttö sekä ammatti- ja liikesalaisuuden suoja

Markkinavalvontaviranomaisten on suoritettava toimensa erittäin avoimesti ja asetettava yleisesti saataville kaikki tiedot, joita ne pitävät merkityksellisinä unionin loppukäyttäjien etujen suojelemiseksi. Markkinavalvontaviranomaisten on kunnioitettava luottamuksellisuutta ja ammatti- ja liikesalaisuuksien suojaa koskevia periaatteita sekä turvattava henkilötiedot unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden mukaisesti.

18 artikla

Talouden toimijoiden menettelylliset oikeudet

1. Markkinavalvontaviranomaisten unionin yhdenmukaistamislainsäädännön tai tämän asetuksen nojalla hyväksymissä toimenpiteissä, päätöksissä tai määräyksissä on esitettävä täsmälliset perustelut.
2. Tällaisista toimenpiteistä, päätöksistä ja määräyksistä on ilmoitettava viipymättä asiaankuuluvalla talouden toimijalle, jolle on samalla ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion oikeuden mukaiset muutoksenhakukeinot ja muutoksenhaun määräajat.
3. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden, päätöksen tai määräyksen hyväksymistä on asianomaiselle talouden toimijalle annettava mahdollisuus tulla kuulluksi asianmukaisessa ajassa, jonka on oltava vähintään kymmenen työpäivää, paitsi jos talouden toimijalle ei ole mahdollista antaa tätä mahdollisuutta toimenpiteen, päätöksen tai määräyksen kiireellisyyden vuoksi, terveys- tai turvallisuusvaatimusten perusteella tai asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien yleisten etujen mukaisella muulla perusteella.

Jos toimenpide, päätös tai määräys hyväksytään ilman, että talouden toimijalle annetaan tilaisuus tulla kuulluksi, talouden toimijalle on annettava tällainen tilaisuus mahdollisimman pian hyväksymisen jälkeen ja markkinavalvontaviranomaisen on viipymättä tarkasteltava kyseistä toimenpidettä, päätöstä tai määräystä uudelleen.

*19 artikla***Vakavan riskin aiheuttavat tuotteet**

1. Markkinavalvontaviranomaisten on varmistettava, että vakavan riskin aiheuttavien tuotteiden osalta järjestetään palautusmenettely tai ne poistetaan markkinoilta, jos ei ole muita tehokkaita keinoja vakavan riskin poistamiseksi, tai että niiden asettaminen saataville markkinoilla kielletään. Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä komissiolle välittömästi 20 artiklan mukaisesti.
2. Päätös siitä, aiheuttaako tuote vakavan riskin, on tehtävä asianmukaisen, vaaratekijän luonteen ja sen toteutumisen todennäköisyyden huomioon ottavan riskinarvioinnin perusteella. Mahdollisuus parantaa turvallisuustasoa ja muiden vähäisemmän riskin aiheuttavien tuotteiden saatavuus ei saa olla perusteena sille, että tuotteen katsotaan aiheuttavan vakavan riskin.

*20 artikla***Nopea tietojenvaihtojärjestelmä**

1. Jos markkinavalvontaviranomainen toteuttaa tai aikoo toteuttaa 19 artiklan nojalla toimenpiteen ja katsoo, että toimenpiteeseen ryhtymisen syyt tai toteutettujen toimenpiteiden vaikutukset ulottuvat sen oman jäsenvaltion aluetta laajemmalle, sen on välittömästi ilmoitettava komissiolle kyseisestä toimenpiteestä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti. Markkinavalvontaviranomaisen on myös annettava komissiolle viipymättä tiedoksi kaikki kyseiseen toimenpiteeseen tehdyt muutokset tai toimenpiteiden peruuttaminen.
2. Jos jokin markkinoilla saataville asetettu tuote aiheuttaa vakavan riskin, markkinavalvontaviranomaisten on välittömästi ilmoitettava komissiolle kaikki vapaaehtoiset toimenpiteet, joita talouden toimija toteuttaa ja joista se on ilmoittanut markkinavalvontaviranomaiselle.
3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettuihin tietoihin on sisällyttävä kaikki saatavissa olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti tuotteen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, tuotteen alkuperä ja toimitusketju, tuotteeseen liittyvät riskit, toteutetun kansallisen toimenpiteen luonne ja kesto ja talouden toimijan mahdollisesti toteuttamat vapaaehtoiset toimenpiteet.
4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan säännösten soveltamiseksi on käytettävä nopeaa tiedonvaihtojärjestelmää (RAPEX), josta säädetään direktiivin 2001/95/EY 12 artiklassa. Mainitun direktiivin 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.
5. Komissio tarjoaa dataliitännän RAPEXin ja 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän välillä ja ylläpitää sitä, jotta vältetään tietojen syöttäminen kahteen kertaan.

*21 artikla***Unionin testauslaitokset**

1. Unionin testauslaitosten tarkoituksena on parantaa unionissa suoritettavan markkinavalvonnan laboratoriokapasiteettia sekä testauksen luotettavuutta ja johdonmukaisuutta.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi komissio voi nimetä jäsenvaltion julkisen testauslaitoksen unionin testauslaitokseksi käsittelemään tiettyjä tuoteluokkia tai johonkin tuoteluokkaan liittyviä erityisiä riskejä.

Komissio voi myös nimetä jonkun omista testauslaitoksistaan unionin testauslaitokseksi käsittelemään tiettyjä tuoteluokkia tai johonkin tuoteluokkaan liittyviä erityisiä riskejä tai sellaisia tuotteita, joiden testauskapasiteettia ei ole lainkaan tai sitä ei ole riittävästi.

3. Unionin testauslaitokset on akkreditoitava asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti.
4. Unionin testauslaitosten nimeäminen ei saa vaikuttaa markkinavalvontaviranomaisten, verkoston ja komission vapauteen valita toimissaan käyttämänsä testauslaitokset.
5. Nimettyjen unionin testauslaitosten on tarjottava palvelujaan ainoastaan markkinavalvontaviranomaisille, verkostolle, komissiolle ja muille valtiollisille tai valtioiden välisille elimille.

6. Unionin testauslaitosten on toimivaltansa kattamalla alueella suoritettava seuraavat toimet:
- tuotteiden testaaminen markkinavalvontaviranomaisten, verkoston tai komission pyynnöstä;
 - riippumattoman teknisen tai tieteellisen neuvonnan antaminen verkoston pyynnöstä;
 - uusien analyysitekniikkojen ja -menetelmien kehittäminen.
7. Tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta maksetaan korvaus, ja unioni voi rahoittaa sitä 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
8. Unionin testauslaitokset voivat saada unionin rahoitusta 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti testauskapasiteettinsa kasvattamiseksi tai uuden testauskapasiteetin luomiseksi tiettyjä tuoteluokkia tai johonkin tuoteluokkaan liittyviä erityisiä riskejä varten tai sellaisia tuotteita varten, joiden testauskapasiteettia ei ole lainkaan tai sitä ei ole riittävästi.
9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään menettelyt unionin testauslaitoksien nimeämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI LUKU

RAJATYLIITTÄVÄ KESKINÄINEN AVUNANTO

22 artikla

Keskinäinen avunanto

- Yhteistyön ja tiedonvaihdon jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten kesken sekä markkinavalvontaviranomaisten, komission ja asianomaisten unionin virastojen välillä on oltava tehokasta.
- Jos markkinavalvontaviranomainen ei voi saattaa tutkimuksiaan päätökseen sen vuoksi, ettei se ole saanut tutustua tiettyihin tietoihin siitä huolimatta, että se on kaikin asianmukaisin tavoin ponnistellut saadakseen tiedot itse, se voi esittää perustellun pyynnön sellaisen toisen jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaiselle, jossa nämä tiedot voidaan saada käyttöön. Tässä tapauksessa pyynnön vastaanottavan viranomaisen on toimitettava viipymättä ja joka tapauksessa 30 päivän kuluessa pyynnön esittäväälle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo merkityksellisiksi määritettäessä sitä, onko jokin tuote vaatimustenvastainen.
- Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on tehtävä asianmukaiset tutkimukset tai toteutettava muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen pyydettyjen tietojen keräämiseksi. Tutkimukset on tarvittaessa tehtävä muiden markkinavalvontaviranomaisten avustuksella.
- Pyynnön esittävä viranomainen on vastuussa käynnistämästään tutkimuksesta, ellei pyynnön vastaanottava viranomainen ota vastuuta itselleen.
- Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 2 kohdan mukaista tiedonsaantipyyntöä seuraavissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kun
 - pyynnön esittävä viranomainen ei ole perustellut riittävästi pyydettyjen tietojen tarpeellisuutta vaatimustenvastaisuuden toteamisessa;
 - pyynnön vastaanottava viranomainen osoittaa perustellusti, että pyynnön noudattaminen haittaisi huomattavasti sen omaa toimintaa.

23 artikla

Täytäntöönpanon valvontaan liittyviä toimenpiteitä koskevat pyynnöt

- Kun tuotteen vaatimustenvastaisuuden loppuun saattaminen edellyttää toisen jäsenvaltion toimivallan piiriin kuuluvia toimenpiteitä ja kun tällaiset toimenpiteet eivät ole seurausta 16 artiklan 7 kohdan vaatimuksista, pyynnön esittävä viranomainen voi esittää asianmukaisesti perustellun pyynnön, jolla se pyytää kyseisen toisen jäsenvaltion viranomaista, joka vastaanottaa pyynnön, toteuttamaan täytäntöönpanon valvontaan liittyviä toimenpiteitä.
- Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on viipymättä toteutettava kaikki asianmukaiset ja tarvittavat täytäntöönpanon valvontaan liittyvät toimenpiteet sille tämän asetuksen nojalla myönnetyn toimivallan nojalla, jotta vaatimustenvastaisuustapaus voidaan korjata, käyttämällä 14 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja sille kansallisen oikeuden nojalla mahdollisesti kuuluvaa muuta toimivaltaa.

3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava toteutetuista tai suunnitelluista 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä pyynnön esittäneelle viranomaiselle.

Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta täytäntöönpanon valvontaan liittyviä toimenpiteitä koskevaa pyyntöä missä tahansa seuraavista tilanteista:

- a) pyynnön vastaanottava viranomainen toteaa, että pyynnön esittävä viranomainen ei ole toimittanut riittävästi tietoa;
- b) pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo, että pyyntö on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vastainen;
- c) pyynnön vastaanottava viranomainen esittää perustellut syyt, jotka osoittavat, että pyynnön noudattaminen haittaisi huomattavasti sen omaa toimintaa.

24 artikla

Keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin sovellettava menettely

1. Pyynnön esittävän viranomaisen on ennen 22 tai 23 artiklan mukaisen pyynnön esittämistä pyrittävä suorittamaan itse kaikki tutkimukset, jotka ovat kohtuudella mahdollisia.
2. Pyynnön esittävän viranomaisen on 22 tai 23 artiklan mukaista pyyntöä esittäessään toimitettava kaikki saatavilla olevat tiedot, jotta pyynnön vastaanottava viranomainen voi toimia pyynnön mukaisesti, mukaan lukien sellaiset tarvittavat todisteet, jotka ovat saatavissa vain pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltiossa.
3. Edellä olevan 22 ja 23 artiklan mukaiset pyynnöt ja kaikki niihin liittyvä yhteydenpito on tehtävä sähköisiä vakiolomakkeita käyttäen 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta.
4. Yhteydenpidon on tapahduttava suoraan markkinavalvontaviranomaisten välillä tai asianomaisten jäsenvaltioiden yhteyspisteiden kautta.
5. Markkinavalvontaviranomaisten on sovittava kielistä, joita käytetään 22 ja 23 artiklan mukaisissa pyynnöissä ja kaikessa niihin liittyvässä yhteydenpidossa.
6. Elleivät asianomaiset markkinavalvontaviranomaiset pääse sopimukseen käytettävistä kielistä, 22 ja 23 artiklan mukaiset pyynnöt on esitettävä pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä ja niihin on vastattava pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä. Tällaisessa tapauksessa pyynnön esittävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen on käännettävä toiselta viranomaiselta saamansa pyynnöt, vastaukset tai muut asiakirjat.
7. Jäljempänä 34 artiklassa tarkoitetulla tieto- ja viestintäjärjestelmällä on tarjottava jäsenneltyjä tietoja keskinäistä avunantoa koskevista tapauksista asianomaisille yhteyspisteille. Yhteyspisteiden on näitä tietoja hyödyntäen annettava kaikki tarvittava tuki avunannon helpottamiseksi.

VII LUKU

UNIONIN MARKKINOILLE TULEVAT TUOTTEET

25 artikla

Unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonta

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tulliviranomaiset, yksi tai useampi markkinavalvontaviranomainen tai jokin muu alueensa viranomainen viranomaisiksi, jotka vastaavat unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnasta.

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava ensimmäisen alakohdan mukaisesti nimetyt viranomaiset ja niiden toimivaltaan kuuluvat alat komissiolle ja muille jäsenvaltioille 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti nimetyillä viranomaisilla on oltava tarvittavat valtuudet ja resurssit niiden kyseisessä kohdassa tarkoitettujen tehtävien asianmukaiseen hoitamiseen.

3. Unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluville tuotteille, jotka asetetaan tullimenettelyyn ”luovutus vapaaseen liikkeeseen”, on tehtävä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen viranomaisten suorittamat tarkastukset. Näiden viranomaisten on suoritettava nämä tarkastukset riskianalyysin pohjalta asetuksen (EU) N:o 952/2013 46 ja 47 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa tämän asetuksen 11 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti.

4. Seuraavien on vaihdettava keskenään riskeihin liittyviä tietoja:
- tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt viranomaiset asetuksen (EU) N:o 952/2013 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
 - tulliviranomaiset asetuksen (EU) N:o 952/2013 46 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Kun kyse on unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvista tuotteista, jotka joko ovat väliaikaisessa varastossa tai asetetaan muuhun tullimenettelyyn kuin ”vapaaseen liikkeeseen asettamiseen”, ja ensimmäisen saapumispaikan tulliviranomaisilla on syytä uskoa, että kyseiset tuotteet eivät ole sovellettavan unionin oikeuden mukaisia tai että kyseiset tuotteet voivat aiheuttaa riskin, näiden viranomaisten on toimitettava kaikki asiaankuuluvat tiedot määräpaikan toimivaltaiselle tullitoimipaikalle.

5. Markkinavalvontaviranomaisten on annettava 1 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille tiedot sellaisista tuoteluokista tai sellaisten talouden toimijoiden henkilöllisyydestä, joiden osalta on havaittu tavallista suurempi vaatimustenvastaisuuden riski.

6. Jäsenvaltioiden on viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tilastotiedot tarkastuksista, jotka 1 kohdan mukaisesti nimetyt viranomaiset ovat tehneet unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluville tuotteille edellisen kalenterivuoden aikana. Tilastotietojen on katettava tällaisten tuotteiden tuoteturvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskeviin tarkastuksiin liittyvien toimenpiteiden lukumäärä.

Komissio laatii viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 30 päivänä kertomuksen, joka sisältää jäsenvaltioiden edeltävän kalenterivuoden osalta toimittamat tiedot sekä toimitettujen tietojen analyysin. Kertomus julkaistaan 34 artiklassa tarkoitetussa tieto- ja viestintäjärjestelmässä.

7. Jos komissio saa tiedon siitä, että unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvat kolmannelta maasta tuotavat tuotteet aiheuttavat vakavan riskin, se suosittelee kyseiselle jäsenvaltiolle asianmukaisten markkinavalvontatoimenpiteiden toteuttamista.

8. Jotta voidaan varmistaa unionin oikeuden johdonmukainen täytäntöönpano, tehostaa unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvontaa ja varmistaa valvonnan tehokkuus ja yhtenäisyys, komissio voi verkostoa kuultuaan hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään unionin tason yhteisen riskianalyysin pohjalta tarkastuksille vertailuarvoja ja tekniikoita. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti edellytettyjen tietojen yksityiskohtien täsmentämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

26 artikla

Vapaaseen liikkeeseen luovutuksen keskeyttäminen

- Edellä olevan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen viranomaisten on keskeytettävä tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen, jos 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa todetaan seuraavaa:
 - tuotteen mukana ei ole siihen sovellettavassa unionin lainsäädännössä edellytetyjä asiakirjoja tai on olemassa perusteltu syy epäillä asiakirjojen aitoutta, paikkansapitävyyttä tai kattavuutta;
 - tuotetta ei ole merkitty siihen sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti;
 - tuotteessa on CE-merkintä tai jokin muu siihen sovellettavassa unionin lainsäädännössä edellytetty merkintä, joka on tehty väärällä tai harhaanjohtavalla tavalla;
 - tietyin unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvaa tuotetta koskevista tehtävistä vastaavan talouden toimijan nimeä, rekisteröityä toiminimeä tai rekisteröityä tavaramerkkiä ja yhteystietoja, mukaan lukien postiosoite, ei ole annettu tai ne eivät ole tunnistettavissa 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti; tai
 - jostakin muusta syystä, kun on aihetta uskoa, että tuote ei ole siihen sovellettavan unionin lainsäädännössä tai että tuote aiheuttaa vakavan riskin terveydelle, turvallisuudelle, ympäristölle tai muulle 1 artiklassa tarkoitettulle yleiselle edulle.
- Edellä olevan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen viranomaisten on välittömästi ilmoitettava markkinavalvontaviranomaisille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luovutuksen keskeyttämisestä.

3. Jos markkinavalvontaviranomaisilla on perusteltu syy uskoa, että tuote ei ole siihen sovellettavan unionin lainsäädännön mukainen tai että se aiheuttaa vakavan riskin, niiden on pyydettävä 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjä viranomaisia keskeyttämään menettely tuotteen luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen.

4. Tämän artiklan 2 kohdan mukaiset ilmoitukset ja 3 kohdan mukaiset pyynnöt voidaan tehdä 34 artiklassa tarkoitetulla tieto- ja viestintäjärjestelmällä, myös käyttäen sähköisiä rajapintoja tämän järjestelmän ja tulliviranomaisten käyttämien järjestelmien välillä, jos niitä on saatavilla.

27 artikla

Luovutus vapaaseen liikkeeseen

Jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen on keskeytetty 26 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on luovutettava vapaaseen liikkeeseen, kun kaikki muut luovutukseen liittyvät vaatimukset ja muodollisuudet on täytetty ja jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) markkinavalvontaviranomaiset eivät neljän päivän kuluessa keskeyttämisestä ole pyytäneet 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjä viranomaisia pitämään keskeyttämisen voimassa;
- b) markkinavalvontaviranomaiset ovat ilmoittaneet 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaisille, että tuote on hyväksytty luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen.

Luovuttamista vapaaseen liikkeeseen ei katsota näytöksi siitä, että tuote on unionin oikeuden mukainen.

28 artikla

Luovutusta vapaaseen liikkeeseen koskeva kielteinen päätös

1. Jos markkinavalvontaviranomaiset toteavat tuotteen aiheuttavan vakavan riskin, niiden on toteutettava toimenpiteet, joilla kielletään tuotteen saattaminen markkinoille, ja vaadittava 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjä viranomaisia olemaan luovuttamatta sitä vapaaseen liikkeeseen. Niiden on lisäksi vaadittava kyseisiä viranomaisia sisällyttämään tullin tietojenkäsittelyjärjestelmään ja tapauksen mukaan tuotteen mukana seuraavaan kauppalaskuun ja muihin merkityksellisiin mukana seuraaviin asiakirjoihin seuraava ilmoitus:

”Vaarallinen tuote – luovutus vapaaseen liikkeeseen kielletty – asetus (EU) 2019/1020”

Markkinavalvontaviranomaisten on välittömästi syötettävä tämä tieto 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään.

2. Jos markkinavalvontaviranomaiset toteavat, ettei tuotetta saa saattaa markkinoille sen vuoksi, ettei se ole siihen sovellettavan unionin oikeuden mukainen, niiden on toteutettava toimenpiteet, joilla kielletään tuotteen saattaminen markkinoille, ja vaadittava 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjä viranomaisia olemaan luovuttamatta sitä vapaaseen liikkeeseen. Niiden on lisäksi vaadittava kyseisiä viranomaisia sisällyttämään tullin tietojenkäsittelyjärjestelmään ja tapauksen mukaan tuotteen mukana seuraavaan kauppalaskuun ja muihin merkityksellisiin mukana seuraaviin asiakirjoihin seuraava ilmoitus:

”Tuote ei ole vaatimustenmukainen – luovutus vapaaseen liikkeeseen kielletty – asetus (EU) 2019/1020”

Markkinavalvontaviranomaisten on välittömästi syötettävä tämä tieto 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään.

3. Jos 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu tuote myöhemmin ilmoitetaan muuhun tullimenettelyyn kuin vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseen ja jos markkinavalvontaviranomaiset eivät sitä vastusta, 1 tai 2 kohdassa vaadittu ilmoitus lisätään kyseisessä menettelyssä käytettäviin asiakirjoihin samoin edellytyksin kuin kyseisessä kohdassa vaaditaan.

4. Edellä olevan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt viranomaiset voivat hävittää tai tehdä muulla tavalla käyttökelvottomaksi tuotteen, joka aiheuttaa riskin loppukäyttäjien terveydelle ja turvallisuudelle, jos kyseinen viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi ja oikeasuhteiseksi. Tällaisen toimenpiteen kustannuksista vastaa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on ilmoittanut tuotteen luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen.

Tällöin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 952/2013 197 ja 198 artiklaa.

VIII LUKU

KOORDINOITU TÄYTÄNTÖÖNPANO JA KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

29 artikla

Tuotteiden vaatimustenmukaisuutta käsittelevä unionin verkosto

1. Perustetaan tuotteiden vaatimustenmukaisuutta käsittelevä unionin verkosto, jäljempänä 'verkosto'.
2. Verkoston on tarkoitus toimia toimeenpanevien jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission jäsennellyn koordinoinnin ja yhteistyön foorumina ja yhdenmukaistaa markkinavalvonnan käytäntöjä unionissa ja tehdä siten markkinavalvonnasta tehokkaampaa.

30 artikla

Verkoston kokoonpano ja toiminta

1. Verkosto koostuu kunkin jäsenvaltion edustajista, mukaan lukien edustaja kustakin 10 artiklassa tarkoitetusta yhteyspisteestä, ja valinnaisesta kansallisesta asiantuntijasta, hallinnollisen yhteistyön ryhmien puheenjohtajista sekä komission edustajista.
2. Unionin yhdenmukaistamislainsäädännön yhdenmukaista soveltamista varten perustetaan erillisiä tai yhteisiä hallinnollisen yhteistyön ryhmiä. Hallinnollisen yhteistyön ryhmät koostuvat kansallisten markkinavalvontaviranomaisten edustajista ja tarvittaessa yhteyspisteiden edustajista.

Hallinnollisen yhteistyön ryhmien kokoukset on tarkoitettu ainoastaan markkinavalvontaviranomaisten edustajille ja komissiolle.

Asianomaisia sidosryhmiä, kuten teollisuuden, pienten ja keski suurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', kuluttajien, testauslaboratorioiden, standardointilaitosten ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten etuja unionin tasolla edustavia järjestöjä voidaan kutsua osallistumaan hallinnollisen yhteistyön ryhmien kokouksiin keskusteltavana olevasta aiheesta riippuen.

3. Komissio kannustaa ja tukee markkinavalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä verkoston kautta ja osallistuu verkoston, sen työryhmien ja hallinnollisen yhteistyön ryhmien kokouksiin.
4. Verkosto kokoontuu säännöllisin väliajoin ja tarvittaessa komission tai jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä.
5. Verkosto voi perustaa pysyviä tai tilapäisiä työryhmiä käsittelemään tiettyjä kysymyksiä tai hoitamaan tiettyjä tehtäviä.
6. Verkosto voi kutsua asiantuntijoita ja muita kolmansia osapuolia, mukaan lukien teollisuuden, pk-yritysten, kuluttajien, testauslaboratorioiden, standardisointi- ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten etuja unionin tasolla edustavat järjestöt, osallistumaan kokouksiinsa tarkkailijoina tai antamaan kirjallisen lausunnon.
7. Verkoston on pyrittävä kaikin tavoin yksimielisyyteen. Verkoston tekemät päätökset ovat suosituksia, jotka eivät ole oikeudellisesti sitovia.
8. Verkosto vahvistaa oman työjärjestyksensä.

31 artikla

Verkoston rooli ja tehtävät

1. Hoitaessaan 2 kohdassa säädettyjä tehtäviä verkosto käsittelee markkinavalvontaa koskevia yleisiä monialaisia kysymyksiä ja pyrkii helpottamaan yhteistyötä yhteysvirastojen välillä sekä komission kanssa.
2. Verkostolla on seuraavat tehtävät:
 - a) valmistella ja hyväksyä työohjelma ja seurata sen täytäntöönpanoa;
 - b) edistää yhteisten painopisteiden määrittämistä markkinavalvontatoimille ja tiedonvaihtoa eri alojen välillä tuotteiden arvioinnista, mukaan lukien riskinarvioinnista, testausmenetelmistä ja testituloksista, tieteen viimeaikaisesta kehityksestä ja uusista teknologioista, uusista riskeistä ja muista valvontatoimissa sekä kansallisten markkinavalvontastrategioiden ja -toimien täytäntöönpanossa huomioon otettavista seikoista;

- c) koordinoida hallinnollisen yhteistyön ryhmiä ja niiden toimintaa;
- d) järjestää monialaista yhteistä markkinavalvontaa ja testaushankkeita sekä määrittellä niiden painopisteet;
- e) vaihtaa asiantuntemusta ja parhaita käytäntöjä koskevia tietoja erityisesti kansallisten markkinavalvontastrategioiden täytäntöönpanon osalta;
- f) helpottaa henkilöstön koulutus- ja vaihto-ohjelmien järjestämistä;
- g) järjestää yhdessä komission kanssa tiedotuskampanjoita ja vapaaehtoisia keskinäisiä vierailuohjelmia markkinavalvontaviranomaisten välillä;
- h) keskustella rajatylittävän keskinäisen avunannon mekanismiin liittyvistä kysymyksistä;
- i) osallistua tämän asetuksen tehokkaan ja yhtenäisen soveltamisen varmistavien ohjeiden laatimiseen;
- j) ehdottaa rahoitusta 36 artiklassa tarkoitetulle toiminnalle;
- k) edistää jäsenvaltioiden markkinavalvontaa koskevien hallinnollisten käytäntöjen yhtenäistämistä;
- l) tarjota komissiolle neuvontaa ja tukea RAPEXin ja 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kehittämiseen liittyvissä kysymyksissä;
- m) edistää yhteistyötä sekä asiantuntemuksen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa markkinavalvontaviranomaisten ja unionin ulkorajoilla tehtävistä rajatarkastuksista vastaavien viranomaisten välillä;
- n) edistää ja helpottaa yhteistyötä muiden asiaankuuluvien verkostojen ja ryhmien kanssa, jotta voidaan selvittää mahdollisuuksia käyttää uutta teknologiaa markkinavalvonnassa ja tuotteiden jäljitettävyyden varmistamiseksi;
- o) arvioida säännöllisesti kansallisia markkinavalvontastrategioita; ensimmäinen arviointi on tehtävä 16 päivään heinäkuuta 2024 mennessä;
- p) käsitellä muita verkoston toimialaan kuuluvaan toimintaan liittyviä asioita tehokkaan markkinavalvonnan edistämiseksi unionissa.

32 artikla

Hallinnollisen yhteistyön ryhmien rooli ja tehtävät

1. Hoitaessaan 2 kohdassa säädetyjä tehtäviä hallinnollisen yhteistyön ryhmien on käsiteltävä markkinavalvontaan liittyviä erityisiä seikkoja ja alakohtaisia kysymyksiä.
2. Hallinnollisen yhteistyön ryhmien tehtävänä on
 - a) helpottaa unionin yhdenmukaistamislainsäädännön yhdenmukaista soveltamista niiden toimivaltaan kuuluvalla alalla, jotta voidaan tehostaa markkinavalvontaa sisämarkkinoilla kokonaisuudessaan;
 - b) tukea markkinavalvontaviranomaisten ja verkoston välistä viestintää ja luoda keskinäistä luottamusta markkinavalvontaviranomaisten välille;
 - c) perustaa ja koordinoida yhteisiä hankkeita, kuten rajatylittäviä yhteisiä markkinavalvontatoimia;
 - d) kehittää yhteisiä käytäntöjä ja menetelmiä tehokasta markkinavalvontaa varten;
 - e) tiedottaa toisilleen kansallisista markkinavalvontamenettelyistä ja -toimista sekä kehittää ja tehdä tunnetuksi parhaita käytäntöjä;
 - f) kartoittaa markkinavalvontaan liittyviä yhteistä etua koskevia kysymyksiä ja ehdottaa yhteisiä lähestymistapoja;
 - g) helpottaa sektorikohtaista tuotteiden arviointia, mukaan lukien riskinarvioinnit, testausmenetelmät ja testitulokset, tieteen viimeaikainen kehitys ja muut valvontatoimissa huomioon otettavat seikat.

33 artikla

Komission rooli ja tehtävät

Komissiolla on seuraavat tehtävät:

- a) avustaa verkostoa, sen työryhmiä ja hallinnollisen yhteistyön ryhmiä teknistä ja logistista tukea tarjoavan toimeenpanevan sihteeristön avulla;
- b) pitää yllä ajantasaista luetteloa hallinnollisen yhteistyön ryhmien puheenjohtajista, näiden yhteystiedot mukaan lukien, ja asettaa se yhteyspisteiden ja hallinnollisen yhteistyön ryhmien puheenjohtajien saataville;

- c) avustaa verkostoa sen työohjelman valmistelussa ja seurannassa;
- d) tukea tuoteyhteyspisteiden toimintaa, joilla on jäsenvaltioiden niille antamia unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöön liittyviä tehtäviä;
- e) määrittellä verkostoa kuullen testauskapasiteetin lisätarve ja ehdottaa tätä varten ratkaisuja 21 artiklan mukaisesti;
- f) soveltaa 35 artiklassa tarkoitettuja kansainvälisen yhteistyön välineitä;
- g) tukea erillisten tai yhteisten hallinnollisen yhteistyön ryhmien perustamista;
- h) kehittää ja ylläpitää 34 artiklassa tarkoitettu tieto- ja viestintäjärjestelmä, mukaan lukien 34 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu rajapinta, ja rajapinta kansallisten markkinavalvontatietokantojen kanssa sekä tarjota yleisesti tietoa tämän järjestelmän kautta;
- i) auttaa verkostoa suorittamaan valmistelu- tai täydentäviä toimia, jotka liittyvät unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamiseen yhteydessä olevien markkinavalvontatoimien toteuttamiseen ja joihin kuuluvat esimerkiksi tutkimukset, ohjelmat, arvioinnit, vertailuanalyysit, yhteiset vastavuoroiset vierailut ja vierailuohjelmat, henkilöstövaihto, tutkimustyö, laboratoriotyö, pätevyyskokeet, laboratorioiden väliset kokeet sekä vaatimustenmukaisuuden arviointi;
- j) valmistella unionin markkinavalvontakampanjoita ja muuta vastaavaa toimintaa ja auttaa niiden toteuttamisessa;
- k) järjestää yhteisiä markkinavalvonta- ja testaushankkeita ja yhteisiä koulutusohjelmia henkilöstövaihtojen helpottamiseksi markkinavalvontaviranomaisten ja soveltuviissa tapauksissa kolmansien maiden markkinavalvontaviranomaisten tai kansainvälisten järjestöjen välillä sekä järjestää tiedotuskampanjoita ja vapaaehtoisia keskinäisiä vierailuohjelmia markkinavalvontaviranomaisten välillä;
- l) toteuttaa toimia, jotka perustuvat teknisiin avustushjelmiin, kolmansien maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä unionin markkinavalvontaan liittyvien toimien ja järjestelmien edistämiseen ja tehostamiseen eturyhmien keskuudessa unionissa ja kansainvälisellä tasolla;
- m) edistää teknistä tai tieteellistä asiantuntemusta markkinavalvontaan liittyvän hallinnollisen yhteistyön toteuttamiseksi;
- n) tarkastella verkoston pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä kysymyksiä sekä antaa suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä, joiden tarkoituksena on tukea tämän asetuksen johdonmukaista soveltamista.

34 artikla

Tieto- ja viestintäjärjestelmä

1. Komissio kehittää edelleen ja ottaa ylläpitääkseen tieto- ja viestintäjärjestelmän, jolla kerätään ja käsitellään ja jossa varastoidaan jäsennellyssä muodossa tietoja kysymyksistä, jotka liittyvät unionin yhdenmukaistamislainsäädännön toimeenpanoon, tarkoituksena parantaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden välillä, myös tietopyyntöjä varten, ja tarjota kattava katsaus markkinavalvontatoimista ja markkinavalvonnan tuloksista ja suuntauksista. Järjestelmää voivat käyttää komissio, markkinavalvontaviranomaiset, yhteyspisteet ja 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt viranomaiset. Komissio kehittää ja ottaa ylläpitääkseen tämän järjestelmän julkisen käyttöliittymän, jolla tarjotaan loppukäyttäjille keskeisiä tietoja markkinavalvontatoimista.
2. Komissio kehittää ja ylläpitää sähköisiä rajapintoja 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän ja kansallisten markkinavalvontajärjestelmien välillä.
3. Yhteyspisteiden on syötettävä tieto- ja viestintäjärjestelmään seuraavat tiedot:
 - a) niiden jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisten nimet ja näiden viranomaisten toimivaltaan kuuluvat alat 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen viranomaisten nimet;
 - c) niiden jäsenvaltion 13 artiklan mukaisesti laatima kansallinen markkinavalvontastrategia ja markkinavalvontastrategian uudelleentarkastelun ja arvioinnin tulokset.

4. Markkinavalvontaviranomaisten on syötettävä tieto- ja viestintäjärjestelmään alueellaan markkinoilla saataville asetetuista tuotteista, joille on tehty perusteellinen vaatimustenmukaisuuden tarkastus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2001/95/EY 12 artiklan ja tämän asetuksen 20 artiklan soveltamista, ja tarvittaessa unionin markkinoille tulevista tuotteista, joiden osalta menettely tuotteen luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen on keskeytetty tämän asetuksen 26 artiklan mukaisesti, seuraavat tiedot:

- a) kyseisen markkinavalvontaviranomaisen 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet;
- b) niiden tekemiä testejä koskevat raportit;
- c) talouden toimijoiden toteuttamat korjaavat toimet;
- d) jo saatavilla olevat raportit kyseisen tuotteen aiheuttamista vahingoista;
- e) vastalauseet, jotka jokin jäsenvaltio on esittänyt tuotteeseen sovellettavassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä säädetyin sovellettavan suojamenettelyn mukaisesti, sekä mahdolliset jatkotoimet;
- f) tapaukset, joissa valtuutetut edustajat ovat jättäneet noudattamatta 5 artiklan 2 kohtaa, jos tällaiset tiedot ovat saatavilla;
- g) tiedot tapauksista, joissa valmistajat ovat jättäneet noudattamatta 5 artiklan 1 kohtaa, jos tällaiset tiedot ovat saatavilla.

5. Markkinavalvontaviranomaiset voivat tallentaa tieto- ja viestintäjärjestelmään lisätietoja suorittamistaan tarkastuksista ja tekemiensä tai niiden pyynnöstä tehtyjen testien tuloksista, mikäli pitävät sitä aiheellisenä.

6. Jos se on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon kannalta merkityksellistä ja kun pyritään minimoimaan riski, tulliviranomaisten on haettava kansallisista tullijärjestelmistä tiedot, jotka liittyvät tuotteisiin, jotka on asetettu tullimenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen" unionin yhdenmukaistamislainsäädännön täytäntöönpanon yhteydessä, ja syötettävä ne tieto- ja viestintäjärjestelmään.

7. Komissio kehittää sähköisen rajapinnan, joka mahdollistaa tietojen siirtämisen kansallisten tullijärjestelmien ja tieto- ja viestintäjärjestelmän välillä. Rajapinnan on oltava käytössä neljän vuoden kuluttua 8 kohdassa tarkoitettua asiaa koskevan täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisestä.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1–7 kohdan täytäntöönpanoon sovellettavien järjestelyjen yksityiskohdat, jotka koskevat erityisesti tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti kerättyihin tietoihin sovellettavaa tietojenkäsittelyä, ja määrittää tämän artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti välitettävät tiedot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

35 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Markkinavalvonnan tehostamiseksi unionissa komissio voi tehdä yhteistyötä ja vaihtaa markkinavalvontaan liittyviä tietoja kolmansien maiden sääntelyviranomaisten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa unionin ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välillä tehtyjen sopimusten puitteissa. Tällaisten sopimusten on perustuttava vastavuoroisuuteen, niiden on sisällettävä unionissa sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä vastaavat määräykset ja niissä on varmistettava, että kaikki tiedonvaihto on sovellettavan unionin oikeuden mukaista.

2. Yhteistyö tai tiedonvaihto voi liittyä muiden muassa seuraaviin:

- a) käytetyt riskinarviointimenetelmät ja tuotetestien tulokset;
- b) tuotteiden koordinoituiden palautusmenettelyt tai muut vastaavat toimet;
- c) markkinavalvontaviranomaisten 16 artiklan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet.

3. Komissio voi hyväksyä erityisen järjestelmän, jossa kolmas maa tekee tuotteiden vientiä edeltävän tarkastuksen välittömästi ennen tuotteen viemistä unioniin sen todentamiseksi, että kyseiset tuotteet täyttävät niihin sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimukset. Hyväksyntä voidaan myöntää yhden tai useamman tuotteen, yhden tai useamman tuoteluokan taikka tiettyjen valmistajien valmistamien tuotteiden tai tuoteluokkien osalta.

4. Komissio laatii luettelon niistä tuotteista tai tuoteluokista, joille on myönnetty 3 kohdassa tarkoitettu hyväksyntä ja pitää sitä yllä sekä asettaa sen julkisesti saataville.

5. Hyväksyntä voidaan myöntää kolmannelle maalle 3 kohdan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- kolmannelle maalla on tehokas järjestelmä unioniin vietävien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamiseksi ja kyseisessä kolmannessa maassa tehdyt tarkastukset ovat riittävän tehokkaita ja toimivia, jotta niillä voidaan korvata tuontitarkastukset tai vähentää niitä;
 - unionissa ja tarvittaessa kolmannessa maassa tehdyt tarkastukset osoittavat, että kyseisestä kolmannesta maasta unioniin vietävät tuotteet täyttävät unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä säädetyt vaatimukset.
6. Jos tällainen hyväksyntä on myönnetty, 3 kohdassa tarkoitettujen, unionin markkinoille tulevien tuotteiden tai tuoteluokkien tuontitarkastuksiin sovellettavaan riskinarviointiin on sisällyttävä myönnetty hyväksynnät.

Edellä olevan 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt viranomaiset voivat kuitenkin tehdä näille unionin markkinoille tuleville tuotteille tai tuoteluokille tarkastuksia muun muassa sen varmistamiseksi, että kolmannen maan vientiä edeltävillä tarkastuksilla voidaan tehokkaasti määrittää, onko tuote unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukainen.

7. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa hyväksynnässä on nimettävä se kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, jonka vastuulla vientiä edeltävät tarkastukset tehdään, ja kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on oltava yhteystaho kaikessa unionin kanssa käytävässä yhteydenpidossa.

8. Edellä 7 kohdassa tarkoitettun toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tuotteille tehdään virallinen varmennus ennen niiden saapumista unioniin.

9. Jos tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastuksissa paljastuu merkittäviä vaatimustenvastaisuuksia, markkinavalvontaviranomaisten on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle 34 artiklassa tarkoitettulla tieto- ja viestintäjärjestelmällä ja mukautettava tällaisille tuotteille tehtävien tarkastusten tasoa.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään kukin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu erityinen järjestelmä tuotteiden vientiä edeltäville tarkastuksille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11. Komissio seuraa säännöllisesti tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti myönnetyn hyväksynnän moitteetonta toimintaa. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan kyseinen hyväksyntä, jos käy ilmi, että unionin markkinoille tulevat tuotteet eivät merkittävässä määrässä tapauksia ole unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Komissio ilmoittaa välittömästi asianomaiselle kolmannelle maalle tästä.

12. Tuotteiden vientiä edeltävien tarkastusten järjestelmää arvioidaan 42 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

IX LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

36 artikla

Rahoitus

- Unioni rahoittaa 31 artiklassa tarkoitettun verkoston tehtävien ja 12 artiklassa tarkoitettujen vertaisarviointien suorittamisen.
- Unionin voi rahoittaa seuraavat tämän asetuksen soveltamiseen liittyvät toimet:
 - tuoteyhteyspisteiden toiminta;
 - 21 artiklassa tarkoitettujen unionin testauslaitosten perustaminen ja toiminta;
 - 35 artiklassa tarkoitettujen kansainvälisen yhteistyön välineiden kehittäminen;
 - markkinavalvonnan suuntaviivojen laatiminen ja päivittäminen;
 - teknisen tai tieteellisen asiantuntemuksen asettaminen komission käyttöön sen avustamiseksi markkinavalvonnan puitteissa tehtävän hallinnollisen yhteistyön täytäntöönpanossa;
 - 13 artiklassa tarkoitettujen kansallisten markkinavalvontastrategioiden täytäntöönpano;
 - jäsenvaltioiden ja unionin markkinavalvontakampanjat ja niihin liittyvät toimet, mukaan lukien resurssit ja välineet, tieto- ja viestintäteknikkavälineet ja koulutus;

- h) valmistelu- tai oheistyö, joka liittyy unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamiseen yhteydessä oleviin markkinavalvontatoimenpiteisiin ja joihin kuuluvat esimerkiksi tutkimukset, ohjelmat, arvioinnit, suuntaviivat, vertailuanalyysit, yhteiset vastavuoroiset vierailut ja vierailuohjelmat, henkilöstövaihto, tutkimustyö, koulutustoimet, laboratoriotyö, pätevyyskokeet, laboratorioden väliset kokeet sekä vaatimustenmukaisuuden arviointi;
- i) toimet, jotka perustuvat teknisiin avustushjelmiin, kolmansien maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä unionin markkinavalvontaan liittyvien politiikan ja järjestelmien edistämiseen ja tehostamiseen eturyhmien keskuudessa unionissa ja kansainvälisellä tasolla.
3. Unioni rahoittaa 34 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun sähköisen rajapinnan, myös 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kehittämisen, niin että se voi vastaanottaa automaattisia sähköisiä tietovirtoja kansallisista tullijärjestelmistä.
4. Unioni rahoittaa 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut sähköiset rajapinnat, jotka mahdollistavat tiedonvaihdon 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän ja kansallisten markkinavalvontajärjestelmien kanssa.
5. Unionin rahoitustuki tämän asetuksen soveltamista tukeville toimille pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽⁵²⁾ mukaisesti joko suoraan tai välillisesti siirtämällä talousarvion toteuttamiseen liittyvät tehtävät mainitun asetuksen 62 artiklan 1 kohdan c alakohdassa luetelluille elimille.
6. Budjettivallan käyttäjä määrittää vuosittain tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin osoitetut määrärahat voimassa olevan rahoituskehysten asettamissa rajoissa.
7. Budjettivallan käyttäjän markkinavalvontatoimien rahoitusta varten määrittämät määrärahat voivat kattaa myös tämän asetuksen mukaisten toimien hallintaan ja niiden tavoitteiden saavuttamiseen tarvittavien valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimien kustannuksia. Näihin sisältyvät erityisesti kustannukset, jotka liittyvät tutkimusten tekemiseen, asiantuntijakokousten järjestämiseen, tiedotus- ja viestintätoimiin, mukaan lukien ulkoinen tiedottaminen unionin poliittisista painopisteistä, siinä määrin kuin ne liittyvät markkinavalvontatoimien yleisiin tavoitteisiin, sekä kustannukset, jotka liittyvät tietojen käsittelyä ja vaihtoa palveleviin tietotekniikkaverkkoihin, sekä muut komissiolle aiheutuvat teknisen ja hallinnollisen tuen kustannukset.

37 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.
2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽⁵³⁾ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽⁵⁴⁾ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuun avustussopimukseen tai -päätökseen taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

⁽⁵²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽⁵³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁵⁴⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta johtuviin yhteistyösopimuksiin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

X LUKU

MUUTTAMINEN

38 artikla

Direktiivin 2004/42/EY muuttaminen

Kumotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/42/EY⁽⁵⁾ 6 ja 7 artikla.

39 artikla

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 muuttaminen

1. Muutetaan asetus N:o 765/2008 seuraavasti:

1) korvataan otsikko seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta”;

2) kumotaan 1 artiklan 2 ja 3 kohta;

3) kumotaan 2 artiklan 1, 2, 14, 15, 17, 18 ja 19 kohta;

4) kumotaan III luku, sisältäen 15–29 artiklat;

5) muutetaan 32 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) akkreditoinnin alan suuntaviivojen laatiminen ja päivittäminen, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksista komissiolle ilmoittaminen ja vaatimustenmukaisuuden arviointi;”

b) kumotaan d ja e alakohta;

c) korvataan f ja g alakohta seuraavasti:

”f) valmistelu- tai täydentämistoimien suorittaminen, joka liittyy vaatimustenmukaisuuden arviointi-, metrologia- ja akkreditointitoimiin, jotka ovat yhteydessä yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon; näitä ovat esimerkiksi tutkimukset, ohjelmat, evaluoinnit, suuntaviivat, vertailevat analyysit, yhteiset vastavuoroiset vierailut, tutkimustyö, tietokantojen kehittäminen ja ylläpito, koulutustoimet, laboratoriotyöt, pätevyyskokeet, laboratorioidenväliset kokeet sekä vaatimustenmukaisuuden arviointi;

g) teknisten avustushelmien perusteella toteutetut toimet, yhteistyö kolmansien maiden kanssa sekä eurooppalaisen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin sekä akkreditointipolitiikan ja -järjestelmien arvostuksen edistäminen intressitahojen keskuudessa yhteisössä ja kansainvälisellä tasolla.”

2. Viittauksia asetuksen (EY) N:o 765/2008 kumottuihin säännöksiin pidetään viittauksina tämän asetuksen säännöksiin tämän asetuksen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

40 artikla

Asetuksen (EU) N:o 305/2011 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 305/2011 56 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että yhdenmukaistetun standardin piiriin kuuluva rakennustuote tai tuote, jolle on annettu eurooppalainen tekninen arviointi, ei täytä ilmoitettuja suoritustasoja ja aiheuttaa riskin tässä asetuksessa säädettyjen rakennuskohteen perusvaatimusten täyttymiselle, markkinavalvontaviranomaisten on arvioitava kyseinen tuote siten, että arviointi kattaa tässä asetuksessa säädettyä asiaa koskevat vaatimukset. Asianomaisten talouden toimijoiden on tehtävä kaikki mahdolliset keinot yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.”

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/42/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta ja direktiivin 1999/13/EY muuttamisesta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87).

XI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

41 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen ja liitteessä II luetellun unionin yhdenmukaistamislainsäädännön rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, joilla asetetaan velvollisuuksia talouden toimijoille, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön kansallisen oikeuden mukaisesti.
2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään 16 päivänä lokakuuta 2021, jos niitä ei ole aiemmin ilmoitettu, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

42 artikla

Arviointi, uudelleentarkastelu ja suuntaviivat

1. Komissio tekee 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi tätä asetusta koskevan arvioinnin suhteessa sen tavoitteisiin ja esittää siitä kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.
2. Kertomuksessa arvioidaan, onko tämä asetus saavuttanut tavoitteensa, erityisesti onko sen avulla pystytty vähentämään vaatimustenvastaisten tuotteiden määrää unionin markkinoilla, varmistamaan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano unionissa, parantamaan toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä ja vahvistamaan unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvontaa ottaen samalla huomioon yrityksiin ja erityisesti pk-yrityksiin kohdistuvat vaikutukset. Arvioinnissa on tarkasteltava myös tämän asetuksen soveltamisalaa, vertaisarviointijärjestelmän ja unionin rahoitusta saavien markkinavalvontatoimien tehokkuutta suhteessa unionin toimintapolitiikkojen ja unionin oikeuden vaatimuksiin sekä mahdollisuuksia parantaa edelleen yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten ja tulliviranomaisten välillä.
3. Komissio laatii 16 päivään heinäkuuta 2023 mennessä arviointikertomuksen 4 artiklan täytäntöönpanosta. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti kyseisen artiklan soveltamisalaa, sen vaikutuksia sekä siihen liittyvistä säännöksistä koituneita kustannuksia ja hyötyjä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.
4. Neljän vuoden kuluessa sen jälkeen, kun on annettu ensimmäinen hyväksyntä 35 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle tuotteiden vientiä edeltävien tarkastusten erityiselle järjestelmälle, komissio laatii arvioinnin sen vaikutuksista ja kustannustehokkuudesta.
5. Tämän asetuksen täytäntöönpanon helpottamiseksi komissio laatii markkinavalvontaviranomaisille ja talouden toimijoille suuntaviivat 4 artiklan täytäntöönpanemiseksi käytännössä.

43 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi tämän asetuksen 11 artiklan 4 kohdan, 21 artiklan 9 kohdan, 25 artiklan 8 kohdan, 35 artiklan 10 kohdan ja 35 artiklan 11 kohdan osalta, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

44 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 16 päivästä heinäkuuta 2021. Sen 29, 30, 31, 32, 33 ja 36 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE I

Luettelo unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä

1. Neuvoston direktiivi 69/493/ETY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1969, kristallilasia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 326, 29.12.1969, s. 36);
2. Neuvoston direktiivi 70/157/ETY, annettu 6 päivänä helmikuuta 1970, moottoriajoneuvojen sallittua melutasoa ja pakojärjestelmää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 42, 23.2.1970, s. 16);
3. Neuvoston direktiivi 75/107/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1974, mitta-astioina käytettäviä pulloja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 42, 15.2.1975, s. 14);
4. Neuvoston direktiivi 75/324/ETY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1975, aerosoleja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 147, 9.6.1975, s. 40);
5. Neuvoston direktiivi 76/211/ETY, annettu 20 päivänä tammikuuta 1976, tiettyjen tuotteiden pakkaamista valmispakkauksiin painon tai tilavuuden mukaan tapahtuvaa täyttöä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 46, 21.2.1976, s. 1);
6. Neuvoston direktiivi 80/181/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1979, mittayksikköjä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja direktiivin 71/354/ETY kumoamisesta (EYVL L 39, 15.2.1980, s. 40);
7. Neuvoston direktiivi 92/42/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista (EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17);
8. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/11/EY, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1994, kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen jalkineiden pääasiallisissa ainesosissa käytettäviä materiaaleja koskevia merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 100, 19.4.1994, s. 37);
9. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkauksijätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10);
10. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58);
11. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, *in vitro*-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista (EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1);
12. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/14/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 162, 3.7.2000, s. 1);
13. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34);
14. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2003/2003, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, lannoitteista (EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1);
15. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 648/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, pesuaineista (EUVL L 104, 8.4.2004, s. 1);
16. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 850/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, pysyvistä organisista yhdisteistä ja direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7);
17. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/42/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta ja direktiivin 1999/13/EY muuttamisesta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87);
18. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/64/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta sekä neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta (EUVL L 310, 25.11.2005, s. 10);

19. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/42/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 24);
20. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/40/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, moottoriajoneuvojen ilmastointijärjestelmien päästöistä ja neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta (EUVL L 161, 14.6.2006, s. 12);
21. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1);
22. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1);
23. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1);
24. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/45/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä sekä neuvoston direktiivien 75/106/ETY ja 80/232/ETY kumoamisesta ja neuvoston direktiivin 76/211/ETY muuttamisesta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17);
25. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1);
26. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 78/2009, annettu 14 päivänä tammikuuta 2009, jalankulkijoiden ja muiden loukkaantumiselle alttiiden tienkäyttäjien suojelun huomioon ottamisesta ajoneuvojen tyyppihyväksynnässä, direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta ja direktiivien 2003/102/EY ja 2005/66/EY kumoamisesta (EUVL L 35, 4.2.2009, s. 1);
27. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 79/2009, annettu 14 päivänä tammikuuta 2009, vetykäyttöisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 4.2.2009, s. 32);
28. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/34/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, mittauslaitteita ja metrologisia tarkastusmenetelmiä koskevista yleisistä säännöksistä (EUVL L 106, 28.4.2009, s. 7);
29. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/48/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, lelujen turvallisuudesta (EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1);
30. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 595/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ja asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta sekä direktiivien 80/1269/ETY, 2005/55/EY ja 2005/78/EY kumoamisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 1);
31. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 661/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009 moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista (EUVL L 200, 31.7.2009, s. 1);
32. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10);
33. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, otsonikerrosta heikentävistä aineista (EUVL L 286, 31.10.2009, s. 1);
34. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1222/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46);

35. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59);
36. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1);
37. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/35/EU, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2010, kuljetettavista painelaitteista sekä neuvoston direktiivien 76/767/ETY, 84/525/ETY, 84/526/ETY, 84/527/ETY ja 1999/36/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 30.6.2010, s. 1);
38. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5);
39. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/65/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88);
40. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1007/2011, annettu 27 päivänä syyskuuta 2011, tekstiilikuitujen nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen selosteista ja merkinnöistä sekä neuvoston direktiivin 73/44/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/73/EY ja 2008/121/EY kumoamisesta (EUVL L 272, 18.10.2011, s. 1);
41. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1);
42. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38);
43. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 167/2013, annettu 5 päivänä helmikuuta 2013, maa- ja metsätaloudessa käytettävien ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 1);
44. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 168/2013, annettu 15 päivänä tammikuuta 2013, kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen ja nelipyöräisten ajoneuvojen hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta (EUVL L 60, 2.3.2013, s. 52);
45. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/29/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, pyroteknisten tuotteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 178, 28.6.2013, s. 27);
46. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/53/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, huviveneistä ja vesiskoottereista sekä direktiivin 94/25/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 90);
47. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/28/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden asettamista saataville markkinoilla ja valvontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 1);
48. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/29/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, yksinkertaisten painesäiliöiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 45);
49. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/30/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 79);
50. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/31/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, muiden kuin automaattisten vaakojen asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 107);
51. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/32/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, mittauslaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 149);
52. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/33/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, hissejä ja hissien turvakomponentteja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 251);

53. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/34/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, räjähdysvaarallisissa tiloissa käytettäviksi tarkoitettuja laitteita ja suojajärjestelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 309);
54. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/35/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tietyllä jännitealueella toimivien sähkölaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 357);
55. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 1);
56. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/53/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta (EUVL L 153, 22.5.2014, s. 62);
57. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/68/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, painelaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 164);
58. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/90/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 146);
59. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 517/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, fluoratuista kasvihuonekaasuista ja asetuksen (EY) N:o 842/2006 kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 195);
60. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 540/2014, annettu 16. huhtikuuta 2014, moottoriajoneuvojen ja varaosäänenvaimennusjärjestelmien melutasosta, direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta ja direktiivin 70/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 131);
61. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/424, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, köysiratalaitteistoista ja direktiivin 2000/9/EY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 1);
62. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/425, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilönsuojaimista ja neuvoston direktiivin 89/686/ETY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 51);
63. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/426, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, kaasumaisia polttoaineita polttavista laitteista ja direktiivin 2009/142/EY kumoamisesta (EUVL L 81, 31.3.2016, s. 99);
64. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1628, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, liikkuviin työkoneisiin tarkoitettujen polttomoottoreiden kaasua ja hiukkaspäästöjen raja-arvoihin ja tyyppihyväksyntään liittyvistä vaatimuksista, asetusten (EU) N:o 1024/2012 ja (EU) N:o 167/2013 muuttamisesta ja direktiivin 97/68/EY muuttamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 252, 16.9.2016, s. 53);
65. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/745, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lääkinnällisistä laitteista, direktiivin 2001/83/EY, asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja asetuksen (EY) N:o 1223/2009 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 90/385/ETY ja 93/42/ETY kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 1);
66. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, *in vitro*-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176);
67. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/852, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, elohopeasta ja asetuksen (EY) N:o 1102/2008 kumoamisesta (EUVL L 137, 24.5.2017, s. 1);
68. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1);
69. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1);

70. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1), siltä osin kuin on kyse sen 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ilma-alusten, kun kyse on miehittämättömistä ilma-aluksista, ja niiden moottoreiden, potkureiden, osien ja etäohjauslaitteiden suunnittelusta, valmistuksesta ja huollosta.
-

LIITE II

Luettelo unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä, joka ei sisällä säännöksiä seuraamuksista

1. Neuvoston direktiivi 69/493/ETY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1969, kristallilasia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 326, 29.12.1969, s. 36);
2. Neuvoston direktiivi 70/157/ETY, annettu 6 päivänä helmikuuta 1970, moottoriajoneuvojen sallittua melutasoa ja pakojärjestelmää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 42, 23.2.1970, s. 16);
3. Neuvoston direktiivi 75/107/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1974, mitta-astioina käytettäviä pulloja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 42, 15.2.1975, s. 14);
4. Neuvoston direktiivi 75/324/ETY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1975, aerosoleja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 147, 9.6.1975, s. 40);
5. Neuvoston direktiivi 76/211/ETY, annettu 20 päivänä tammikuuta 1976, tiettyjen tuotteiden pakkaamista valmispakkauksiin painon tai tilavuuden mukaan tapahtuvaa täyttöä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 46, 21.2.1976, s. 1);
6. Neuvoston direktiivi 92/42/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, uusien nestemäisiä tai kaasumaisia polttoaineita käyttävien kuumavesikattiloiden hyötysuhdevaatimuksista (EYVL L 167, 22.6.1992, s. 17);
7. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/11/EY, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1994, kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen jalkineiden pääasiallisissa ainesosissa käytettäviä materiaaleja koskevia merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 100, 19.4.1994, s. 37);
8. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10);
9. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/14/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 162, 3.7.2000, s. 1);
10. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34);
11. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/64/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta sekä neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta (EUVL L 310, 25.11.2005, s. 10);
12. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/40/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, moottoriajoneuvojen ilmastointijärjestelmien päästöistä ja neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta (EUVL L 161, 14.6.2006, s. 12);
13. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/45/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä sekä neuvoston direktiivien 75/106/ETY ja 80/232/ETY kumoamisesta ja neuvoston direktiivin 76/211/ETY muuttamisesta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17);
14. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1222/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46);
15. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/35/EU, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2010, kuljetettavista painelaitteista sekä neuvoston direktiivien 76/767/ETY, 84/525/ETY, 84/526/ETY, 84/527/ETY ja 1999/36/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 30.6.2010, s. 1);
16. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5);

17. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1007/2011, annettu 27 päivänä syyskuuta 2011, tekstiilikuitujen nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen selosteista ja merkinnöistä sekä neuvoston direktiivin 73/44/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/73/EY ja 2008/121/EY kumoamisesta (EUVL L 272, 18.10.2011, s. 1);
 18. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/90/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 146);
 19. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 540/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, moottoriajoneuvojen ja varaosäänenvaimennusjärjestelmien melutasosta, direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta ja direktiivin 70/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 131).
-

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 765/2008	Tämä asetus
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 3 kohta
2 artiklan 1 alakohta	3 artiklan 1 alakohta
2 artiklan 2 alakohta	3 artiklan 2 alakohta
2 artiklan 14 alakohta	3 artiklan 22 alakohta
2 artiklan 15 alakohta	3 artiklan 23 alakohta
2 artiklan 17 alakohta	3 artiklan 3 alakohta
2 artiklan 18 alakohta	3 artiklan 4 alakohta
2 artiklan 19 alakohta	3 artiklan 25 alakohta
15 artiklan 1 ja 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
15 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta
15 artiklan 4 kohta	—
15 artiklan 5 kohta	2 artiklan 2 kohta
16 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	16 artiklan 5 kohta
16 artiklan 3 kohta	—
16 artiklan 4 kohta	—
17 artiklan 1 kohta	10 artiklan 2 kohta
17 artiklan 2 kohta	34 artiklan 1 kohdan viimeinen virke ja 34 artiklan 3 kohdan a alakohta
18 artiklan 1 kohta	10 artiklan 6 kohta
18 artiklan 2 kohdan a alakohta	11 artiklan 7 kohdan a alakohta
18 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
18 artiklan 2 kohdan c alakohta	11 artiklan 7 kohdan b alakohta
18 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
18 artiklan 3 kohta	10 artiklan 5 kohta ja 14 artiklan 1 kohta
18 artiklan 4 kohta	14 artiklan 2 kohta
18 artiklan 5 kohta	13 artikla
18 artiklan 6 kohta	31 artiklan 2 kohdan o alakohta
19 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 3 kohta
19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	14 artiklan 4 kohdan a, b, e ja j alakohta
19 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 5 kohta
19 artiklan 2 kohta	16 artiklan 3 kohdan g alakohta
19 artiklan 3 kohta	18 artiklan 2 kohta
19 artiklan 4 kohta	11 artiklan 2 kohta
19 artiklan 5 kohta	17 artikla

Asetus (EY) N:o 765/2008	Tämä asetetus
20 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
20 artiklan 2 kohta	19 artiklan 2 kohta
21 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
21 artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohta
21 artiklan 3 kohta	18 artiklan 3 kohta
21 artiklan 4 kohta	—
22 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
22 artiklan 2 kohta	20 artiklan 2 kohta
22 artiklan 3 kohta	20 artiklan 3 kohta
22 artiklan 4 kohta	20 artiklan 4 kohta
23 artiklan 1 ja 3 kohta	34 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohta	34 artiklan 4 kohta
24 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
24 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2–5 kohta
24 artiklan 3 kohta	—
24 artiklan 4 kohta	—
25 artiklan 1 kohta	—
25 artiklan 2 kohdan a alakohta	31 artiklan 2 kohdan f alakohta ja 33 artiklan 1 kohdan i ja k alakohta
25 artiklan 2 kohdan b alakohta	31 artiklan 2 kohdan g ja m alakohta ja 33 artiklan 1 kohdan i ja k alakohta
25 artiklan 3 kohta	—
26 artikla	—
27 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	25 artiklan 2 kohta
27 artiklan 1 kohdan toinen virke	25 artiklan 3 kohta
27 artiklan 2 kohta	25 artiklan 4 kohta
27 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	26 artiklan 1 kohta
27 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	26 artiklan 2 kohta
27 artiklan 4 kohta	—
27 artiklan 5 kohta	—
28 artiklan 1 kohta	27 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta
28 artiklan 2 kohta	27 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta
29 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
29 artiklan 2 kohta	28 artiklan 2 kohta
29 artiklan 3 kohta	28 artiklan 3 kohta
29 artiklan 4 kohta	28 artiklan 4 kohta
29 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta
32 artiklan 1 kohdan d alakohta	—
32 artiklan 1 kohdan e alakohta	36 artiklan 2 kohdan e alakohta